Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường

Có đọng

SỐ NÀY : TẶNG BẠN ĐỌC PHỤ BẢN LỊCH TRỌN NĂM 1967

T.T. THIỆU: CHÁNH PHỦ HỢP PHÁP SẮP TỚI

Năm thứ tư • Số mới • Số 101 • 3 đồng • THỨ BẢY 31-12-66

bình minh

CƠ QUAN ĐẤU TRANH CỦA NHÂN DÂN MIỀN NAM

XUẤT BẢN HẰNG NGÀY

CHỦ-NHIỆM : VÕ VĂN ỨNG — CHỦ-BÚT : QUỐC ẤN — TỔNG THƯ-KÝ TOÀ SOẠN : LÊ HIỀN

TÒA SOẠN VÀ TRỊ SỰ : 211 Nguyễn Thái Học Saigon — Điện thoại : 21.905 — 25.505 — HỘP THƯ : 219

CẦN CỐ HẬU THUẪN QUÂN ĐỘI

• DÂN CHÚNG SẼ ĐƯỢC TỔ CHỨC VÀ ĐOÀN NGŨ HOÁ

• TRUNG TƯỚNG THIỆU MONG MỎI QUÂN ĐỘI SỚM TRỞ VỀ CƯƠNG VỊ THUẦN TÚY VÌ LÀM CHÁNH TRỊ THƯỜNG SANH CHIA RẼ

SAIGON.— Năm 1967, ngoài nhiệm vụ quân sự thuần túy, Quân đội còn có nhiệm vụ xây dựng nông thôn và chống thủ nhân tâm. Quân đội cần phải đoàn kết, ý thức trách nhiệm, cố tạo tinh hoàn để chỉ bình ngũ hầu xâm chiến thắng Cộng sản».

Đó là lời tuyên bố của Trung-tướng Nguyễn văn Thiệu, chủ tịch Ủy ban lãnh đạo Quốc gia trong cuộc tiếp xúc sáng 29-12 với gần 1.500 sĩ quan, ba sĩ quan về binh sĩ Hải quân tại phòng hội Công xưởng Hải quân đường Cường Để Saigon.

Nhân dịp này Trung tướng cho biết trong khoảng từ năm 1956 đến năm 1963 Cộng sản quyết tâm xâm chiếm miền Nam. Trong khi đó chính quyền trước cũng đã chiến đấu quyết liệt với Cộng sản bằng quốc sách áp chiến lược, đoàn ngũ hóa nhân dân, tuy nhiên chính quyền trước không phù hợp lòng dân cho nên vẫn chưa thắng được Cộng sản.

Do đó, Trung tướng Chủ tịch

XEM TIẾP S TRANG 4

Kể từ tháng Giêng 1967
nhựt báo BÌNH-MINH
sẽ phát hành thường xuyên mỗi tuần thứ bảy
Số đặc biệt : 8 trương 3 đồng
với nhiều bài chọn lọc về
Chánh trị, Kinh tế, Giáo dục
Khoa học, Phụ nữ, Nhi đồng
RẤT HỮU ÍCH VÀ RẤT THÍCH HỢP
VỚI MỌI LỨA TUỔI, MỌI GIA ĐÌNH
NGÀY TỪ SỐ MAI
BÌNH-MINH
6 TRƯƠNG — 3đ.

Xác nhận lại một tin nửa tại Đà-Lạt

TT KỲ KHÔNG RA TRANH CỬ GHẾ TỔNG THỐNG ?

Kể từ 7 giờ sáng 31-12

Hưu chiến 48 GIỜ NHƯ ĐỊP TẾT D.L.

Cuộc hưu chiến Tết Dương Lịch sẽ bắt đầu vào hồi 7 giờ sáng thứ Bảy 31-12 và kéo dài đến 7 giờ sáng ngày thứ Hai 2-1-1967.

Phiên nhóm khoáng đại ngày 29-12 của Quốc Hội L.H

CHẤP NHẬN ĐỐI LẬP CHÁNH TRỊ VÀ ĐỊNH CHẾ HÓA CHÁNH ĐẢNG

CHẤP THUẬN CÓ VIỆN GIÁM SÁT

• DÂN BIỂU VINH TỔ NHỮNG KẺ LÀM CHÁNH TRỊ «NHẢY DÙ» CHỜ CƠ HỘI NHẢY VÀO CHÁNH QUYỀN

• *Nạn ăn cắp tràn nhập ở miền Trung*

▼ Tường thuật của THÁI DƯƠNG

SAIGON.— Q.H.L.H. tán nhóm phiên họp khoáng đại ngày 29-12. Lúc 9 giờ 15 đã tiếp tục thảo luận, ấn định sự hiện diện của 92 dân biểu. Mở đầu, ông chủ tịch Phan khắc Sửu lưu ý Q.H. về tam đạo cần tránh là đặc tài, độc tài và độc quyền.

XEM TIẾP A TRANG 4

Bà nghị Thoa bị đuổi ra khỏi nhà

ĐÔ THÀNH.— Lúc 8 giờ sáng 29-12, cảnh sát quận nhì, phối hiệp cùng thôn phải lực, thừa lệnh quận tới trục xuất bà nghị Trần thị Kim-Thoa ra khỏi căn nhà số 27-29 đường Tự thu Thâu. Những chống đối khuất vắc bết đã đào tẩu, nếp in và giấy cách xử ra lề đường. Theo tin cho biết cần nhà nói trên, bà nghị Thoa mướn của ông Ngô văn Chà ở Chợ Lớn, người này xin đã được lệnh ấn thu trục xuất bà nghị Thoa.

Hôm nay
Xem trang 4
Hiệp Khách Hành

T.T. Kỳ tuyên bố về vụ ám sát B5 Đán, vụ đình công ở Thương cảng và vấn đề nông thôn

• NẾU VIỆT CỘNG CÒN VI PHẠM HƯU CHIẾN NGÀY 1-1-67, VIỆT NAM CỘNG HÒA SẼ XÉT LẠI ĐỀ NGHỊ HƯU CHIẾN VÀO TẾT TA

ĐÀ LẠT.— Thiếu Tướng Nguyễn Cao Kỳ, Chủ tịch UBHPTƯ trong một cuộc tiếp xúc với đại diện các báo tại Dinh số 2 ở Đà Lạt hồm 29-12 đã tuyên bố «Nếu cần ngày 1-1-1967 Việt Cộng cần tiếp tục vi phạm lệnh hưu chiến, thì chúng ta cần xét lại đề nghị hưu chiến vào dịp Tết Âm Lịch.

Thiếu Tướng nói tiếp : «Không vì thiện chí mà chúng ta để anh em Quân đội bị rơi tay và nhân Việt Cộng bắn giết».

Hai vụ ám sát

Đề cập đến vụ mưu sát Dân biểu Phan Quang Đán, Thiếu tướng nói rằng suốt mười mấy tháng cầm quyền nhưn dân đã nhận thấy Chính quyền không hề quản phiền mà lại còn quá dễ dàng và tử tế với mọi người.

Ông cho rằng đối với VC ai chống chúng thì chúng đùng súng đạnhn hai ngay. Vụ ám sát ông Trần văn Văn và mưu sát ông Phan quang Đán đã chứng tỏ điều đó.

Thiếu tướng tỏ ý phân nàn khi thấy có một thiểu số không chấp nhận thực tế hoặc toan giao rắc nội ngờ hoang mang. Ông mong các chánh trị gia và nhân dân chống Cộng sẽ lên tiếng mà nhanh tâm của VC.

Thiếu tướng tiên đoán rằng năm 1967 Việt Cộng sẽ gia tăng phá hoại và sẽ đánh phá các đến bắt lẻ tẻ. Ông cho biết quân đội đã sẵn sàng đối phó với các mưu toan đó.

XEM TIẾP B TRANG 4

Dịp Tết đến LẬP ỦY BAN kiểm soát gạo GIÁN - THƯƠNG

• Tin riêng của bình minh

SAIGON.— Nguồn tin thông thạo cho biết đã biên soạn chặc chẽ bộ gian thương gây lũng đoạn thương mại trong dịp Tết Nguyên Đán, bằng những cách như trích trữ đầuce nhằng không bán với giá niêm yết. Bộ Thương Mại sẽ lập một Ủy ban để phối hợp với Ủy ban của Tổ Đặc Chánh và các Quận Cảnh sát để kiểm soát gắt gao gian thương.

Nghe đâu nhân quyền kinh tế sẽ đánh nhiều hình phạt nặng nề đối với gian thương nếu những người nầy bị bắt quả tang trong lúc họ ấy ban cung phối hợp kiểm soát.

Chương trình kiểm soát gian thương trong dịp Tết sẽ áp dụng ngay vào thượng tuần tháng 1.1967

Hưu chiến 48 GIỜ NHƯ ĐỊP TẾT D.L.

Cuộc hưu chiến Tết Dương Lịch sẽ bắt đầu vào hồi 7 giờ sáng thứ Bảy 31-12 và kéo dài đến 7 giờ sáng ngày thứ Hai 2-1-1967.

Tình hình CHIẾN SỰ

Giao tranh ác liệt TIẾP DIỄN Ở BỒNG SƠN

V.C. tấn công T.Q.L.C ▼ Kỳ ở Đông Hòa

SAIGON (VTX).— Một cuộc giao tranh lớn đã xảy ra vào lúc sáng 29-12 gần Bồng Sơn (Bình Định) giữa một đơn vị thuộc Đệ nhất sư đoàn kỵ binh Hoa kỳ có một lực lượng Việt Cộng không rõ quân số. Đơn vị Hoa kỳ được nhiều chiến đấu cơ và pháo binh yểm trợ.

Binh sĩ kỵ binh chặn địch vào lúc 10 giờ 55 sáng 29-12 trong một vùng cách nơi mà Việt Cộng đã xung phong vào một đơn vị pháo binh của kỵ binh Không vận Hoa kỳ khoảng 11 cây số về phía Bắc Đông Bắc thuộc Bồng Sơn hôm 27-12-1966 vừa qua.

Phát binh và nhiều chiến đấu cơ đã rần công các vị trí địch để yểm trợ lực lượng bạn. Bảy phản lực cơ F100 và hai chiến đấu cơ cánh quạt ALE Skyraider tấn công một trại quân địch hôm qua ở cách Bồng Sơn chín cây số lịch và gần ra biển số phụ.

SAIGON (VTX).— Nhiều trại quân của Thủy quân Lục Chiến Hoa Kỳ ở Đông Hà bị Việt Cộng pháo kích đợt [illegible] lớc nhiều và điều qua kỷ binh [illegible] trong binh, cho các lực lượng Mỹ tại đây.

Theo nguồn tin quân sự Hoa kỳ thì địch đã pháo kích 105 quả đạn súng cối khoảng 17 giờ chiều qua một đơn vị thuộc bộ chỉ huy của Trung đoàn 3 Thủy quân lục chiến đóng cách Đông Hà 25 cây số về phía Tây.

Pháo binh của đơn vị bạn đáp hàn pháo vào những vị trí được coi như là có đặt súng cối của địch quân và một đơn vị binh sĩ TQLC đã được gọi tới tăng cường cho đơn vị này.

XEM TIẾP H TRANG 4

Bổ bối

Vào chánh đề, dân biểu Đặng văn Sung, thuyết trình viên, xin Bộ chủ tọa cho biểu quyết xem có nên chấp nhận kiến nghị của 16 dân biểu hay không trước khi thảo luận Dự thảo Hiến pháp Quốc gia với tinh trạng chánh trị bế bối hiện tại là vì thiếu một hệ thống chánh đảng. Vì thế thiết ấn định thì đó, nên nhóm ông mới đề nghị các điều khoản để QH chấp thuận hoặc bác bỏ.

Ông chủ tịch Phan Khắc Sửu nói rằng, vấn đề này thuộc Q.H lập pháp sẽ quy định bằng một sắc lịnh. Kết quả Q.H biểu quyết bác bỏ đề nghị của 16 dân biểu về định chế hóa chánh đảng vì vấn đề nầy sẽ thảo luận trong phần chi tiết.

XEM TIẾP A TRANG 4

CÀN QUÉT vừng Uminh

89 VC bị hạ tại trận

SAIGON.— Cuộc tấn công đại quy mô của 1 lực lượng thuộc quân lực VNCH được không vận đến vùng chiến thổ sông Cửu Long hôm 29-12 đường như đã đẩy lui 1 lực lượng VC, cho đến nay vẫn cố tình lẩn tránh những cuộc đụng độ lớn với lực lượng binh quân.

Tổng binh quân lực VNCH cho hay là chưa nhận được những tin tức gì về những cuộc đụng độ đáng kể trong khu vực Đồng tháp chi chít kinh rạch, nơi mà 33 chuyến phi cơ trực thăng đã đổ xuống các chiến sĩ nhảy dù trong ngày thứ Ba vừa qua.

XEM TIẾP D TRANG 4

Q.H thảo luận thông điệp của U.B.L.Đ.Q.G

SAIGON (VTX).— Toàn thể 82 dân biểu hiện diện trong phiên họp khoáng đại đặc biệt chiều 29-12 đã đồng thanh tuyên thệ bảo vệ bản dự thảo Hiến pháp do Quốc Hội Lập Hiến thảo ra.

Đồng thời, Q.H.L.H. cũng nhận nhận cho «Ủy ban đặc biệt to chính Sắc luật số 021/66» mà cuộc [illegible]

Xem trương 2 :
Tin tức dồi dào mau lẹ như Trương 1 và 4

Y-KIẾN CHÚNG TÔI

Q.H. SẼ ĐEM LẠI hy vọng gì cho dân ?

✍ Bài của QUỐC-ẤN

TẤT cả những công dân V.N. yêu mến dân-chủ tự-do thật sự, đều muốn hay không, cũng phải đặt hi-vọng chót cạn mình vào Quốc-Hội đã có một bản Hiến-Pháp hợp với nguyện-vọng mình.

Nhìn vào thành-phần Quốc-Hội, người ta không khỏi e-ngại trước một số dân-biểu thiếu hẳn ý-niệm dân-chủ, không quan-niệm được cả nhiệm-vụ lịch-sử của dân-chủ, không quan-niệm được cả nhiệm-vụ lịch-sử của họ nữa, nhưng người ta vẫn chưa mất hy-vọng vì rằng đó chỉ là thiểu số trong những giờ phút quyết-liệt của cuộc [illegible]-thảo Hiến-Pháp.

[illegible] và phương-diện công-dân, ta phải nhìn nhận nếu có những dân-biểu như thế cũng bởi lỗi của chúng ta, lỗi của các công-dân hờ-hửng, hoặc không chịu đi bỏ thăm, hoặc chọn lựa một cách hấp-tấp.

Ngoài thiểu số dân-biểu nói trên, cũng dân Việt-Nam còn thêm một lo ngại nữa : đó là việc số dân-biểu vắng mặt quá nhiều !

Hiện thời, trừ số dân-biểu đã xứng đáng là ông Trần-Văn-Văn, thì tổng số còn lại là 116. Thế mà trong phiên-họp khả quyết-liệt chiều thứ Năm 29-12-66, nhóm cuộc điểm danh đã tuyên-thệ bảo-vệ Hiến-Pháp, người ta biết chắc con số hiện-diện chỉ có 82, tức là 34 vị vắng mặt !

Lý do vắng mặt của các vị ấy tức khiến phải phức tạp lắm : bề bối gia-đình, hoặc bề-bối về mặt chánh-trị ! Một bề-bối đặc thuộc một hoàn-cảnh riêng biệt ! Khỏi chẳng có vị vì tình cảnh bết khó, không phải vắng mặt và, có vị lại có tình vắng mặt !

Dân sau đi nữa, qui vị dân-biểu phải ý-thức rằng qui vị đang làm một cuộc cách-mạng hợp-pháp, nhưng nó vẫn là cuộc quan-trọng thay trong lịch-sử nước. Nếu qui vị hờ hững với nhiệm-vụ, thì tức là hại không biết đến đau mà hờ hững, vì không có dân-chủ, dân-sự khó xử làm than để đành mà công-cuộc chống Cộng cũng mất một phần lớn hiệu lực.

Chúng tôi mong rằng qui-vị dân-biểu sẽ ý-thức nhiệm-vụ mình một cách rõ rệt hơn.

SAU ĐƯỜNG GẠT VÀ NHIỀU MÓN HÀNG KHÁC 5 TRIỆU CỤC PIN ĐÈN VỪA NHẬP CẢNG CŨNG BIẾN MẤT

✍ của HẢI BẰNG

SAIGON.— Nguồn tin thông thạo cho hay, đường như mà đây Tổng Cuộc Tiếp Tế có trực tiếp nhận đường một số pin đèn. Số pin này lên tới 5 triệu cục, gồm có 21 loại pin nhỏ, nhiều nhất là các loại pin nhỏ, trên mà quảng đăng để xài radio.

Nghe đâu nhân quyền cho nhập cảng pin lên nhưng lại muốn cho thị trường Pin tương [illegible] Đông khan hiếm [illegible] Đặc biệt nan. Cho đến [illegible] cho nhập cảng pin là vì các nhà sản xuất pin ở Việt Nam đang ở trong thời kỳ cung ứng quá thiếu kém đối với nhu cầu trong nước.

Pin, cả triệu mất trên thị trường

Điều là lúng nhứt là, với số Pin quá to vừa nhập cảng, không hiểu vì sao mà hiện nay Pin đèn vẫn mất hết trên thị trường và đi nhiều nơi khan hiếm pin, vẫn tiếp tục tai điều, nan chạy đến chẳng không ở Đô thành, mà còn lan rộng mạnh mẽ ở các Tỉnh.

Tình trạng khan hiếm pin đèn, thiếu cho giới hiểu biết trong nước [illegible] làm ngạc nhiên. Người ta tự hỏi vì sao, những đã rồi không tài nào có thể tự giải đáp, mà chỉ của cả cách vẫng hỏi tại sao ?

Thử tìm một lối thoát

Dù muốn hay không, chánh sách tự nhập vẫn hàng hóa (như Tổng

XEM TIẾP H TRANG 4

MỘT VỤ GIAN LẬN ĐIỂN HÌNH Ở BẾN TÀU

TẠI SAO CỐ VIỆC TRÁO 1 THÙNG RADIO

của nhà nhập cảng này sang nhà nhập cảng khác

• của phái viên B.M

SAIGON.— Sáng 29-12, tại Thương Cảng Saigon, có 13 chức đoàn đã Mãn khoá Lớp học Tập Thẩm Hiểu, [illegible] tổng [illegible] Tổng Tăng Giám Đốc Thương Cảng và sự hiện diện của một số đông quan khách như quí Ông Ủy Viên Kinh Tế, Ủy Viên Thương Mãi, Tổng Nha Quan Thuế, Ông Chủ tịch Thông Đốc Ngân hàng.

Sau buổi lễ này, chưa có lớ khiếu nại của nhà nhập cảng ngành Radio, về việc của ông có hai thùng hàng vừa lên bến tại kho 3, thì ông tìm mất chỉ thấy có một thùng, nên phải đoàn đã đến kho 3 để quan sát.

Sau khi tìm kiếm, người ta phát giác được một thùng hàng của nhà xuất nhập cảng [illegible] nhưng nhãn hiệu của ông đã bị một bàn tay bí mật đánh lên một tờ giấy dán, để nhãn hiệu của nhà xuất nhập

XEM TIẾP N TRANG 4

1 người Hoa Kỳ CHẾT DƯỚI RẠCH

GIA ĐỊNH.— Vào khoảng 6 giờ chiều 20-12, người ta phát giác từ thi một người Mỹ nổi trên rạch Lò Heo ở ấp Tây Bà Phú thuộc xã Mỹ-Xuân tiếp với lên. Được biết nạn nhân tên Awie Terry-W, sanh năm 1932, tại cư ngụ AP 96307, có nhà riêng ở Phú nhuận.

Nhân viên Tư pháp khám nghiệm xác thì thấy nạn nhân có nhiều dấu vết khả nghi là bị đánh, rồi xô xuống sông, có giả thuyết khác cho rằng ông nầy tự tử, nhưng giả thuyết nầy không vững vì cua rạch nầy nhỏ hẹp và không sâu lắm. Hiện thì thi thể Terry được đưa sở nhà xác chờ để vị khám nghiệm.

Xem trương 2 :
Tin tức dồi dào mau lẹ như Trương 1 và 4

SỔ TAY của TRẦN TẤN QUỐC

ẢNH HƯỞNG CỦA BOM NGUYÊN TỬ T.C...

Với 800 chữ thảo luận suốt 5 năm và kỳ tên trong vòng 2phút, thảo hiệp ngưng thí nghiệm nguyên tử có hiệu lực và hạn định kể từ ngày 5-8-1963.

Ba cường quốc nguyên tử kể tên đầu tiên trong hiệu lí được tổ chức cực kỳ rộng tại Điện Cẩm Linh ở Mạc tư Khoa vào ngày kết tên Anh, Mỹ và Nga số.

Không đầy 2 tháng sau, thảo hiệp ngưng thí nghiệm nguyên tử trên không, trên mặt đất và nước bên (cấm trên dưới mặt đất) đã được hơn 100 quốc gia có chân trong Li.H.Q. bay không, lần lượt ký tên Đại diện Việt Nam Cộng Hòa là giáo sư Bửu Hội, ký vào ngày 1-10-63 và là quốc gia thứ 104 sau khi thảo hiệp kể trên.

Nếu không làm thảo hiệp Mạc tư Khoa, sức thảo hiệp ngưng thí nghiệm nguyên tử là một hiệp ước quan trọng nhứt trong lịch sử thế giới, đã được trên 100 Quốc gia ký kết, chỉ trừ Trung cộng và Pháp và Albanie.

Đức Giáo Hoàng là người đầu tiên công khai tán thưởng, khen khác, Trung Hoa Cộng sản là nước cực lớn đã kích bước chân Đại nhân Bắc kinh cho nhóm hiệp Mạc tư Khoa là [illegible] kết giữa Nga số và Mỹ và Anh phụ họa, đã giữ độc quyền nguyên tử cho 3 quốc gia nầy đồng thời [illegible] quan T.C. trở thành một cường quốc nguyên tử». Riêng Pháp [illegible] ra một chống đối mạnh, nhưng trong thảo luận tân thành [illegible] cần của Bắc-Kinh, Vấn đề T.C Quách mốc Nhược, [illegible] O.B.B.V.H.B và Trung-Hoa G.S. đã tuyên bố hoạch tạt hồm 6-8 1965 : «Đi tàn của Nga Sô sẽ bị phá vỡ vì đụng Nga số mốn ba.

(Xem tiếp trang 4)

CHUYỆN MỖI NGÀY

• MÁCH LẺO và LƯỠI LÊ phụ trách

100.000 đảng viên

Câu chuyện chánh đảng và đối lập ra trước Quốc Hội đã dám [illegible] 2 phiên họp mới tạm... kết thúc cuộc «đấu vô mồm» của mấy ông bà dân biểu.

Trong cái mâu... thảo luận nầy, người ta đã nghe một ông xã Nguyễn văn Ngãi (chắc ông nầy cũng có chống đối trong chánh đảng, phó đảng nào đây), đưa ra một cái đề nghị khá cải nên ; muốn được là chánh đảng trong tương lai, chánh đảng đó phải có... xu xịu 100.000 đảng viên, chưa kể những điều kiện ác ôn khác.

Thôi đất quý thầy ơi, bộ mà xử dân biểu Ngãi muốn bắt thêm dân xử nầy vào... đảng rảo trợ sao ?

Thử đem cái điều kiện nầy áp dụng ở hồi [illegible] xem đảng Dân Chủ và đảng Cộng hòa [illegible] đó có đủ số đảng viên 40.000 [illegible] ở hồi [illegible] chưa.

Hoặng bà ký cái đề nghị nầy, bà lớn thông phần, nhân Chánh đảng mà muốn có sẵn 100.000 đảng hàng đảng [illegible] không chống cón phải đối được hiểm đã con mất [illegible] theo ông Ngãi, phải [illegible] đảng [illegible] máy [illegible] 100.000 mạng thì chắc còn khoạy.

Nên bởi bà có 3 con số không theo đề nghị của ông Ngãi là ông đây ông ơi !

(Xem tiếp trang 4)

bình minh

CƠ QUAN ĐẤU TRANH CỦA NHÂN DÂN MIỀN NAM

Ngày 31-12-1966 — Trang 2

Phóng sự tâm tình thời đại

«CÁI SAIGON..»

★ Đây, tâm sự của 1 «em bé» không thích hay..không thể «chính chiên» 1 thằng!Ở..

✪ Của ĐẶNG TẤN

IV.— Tôi gặp một anh bạn ngày trước cùng ngồi chung bàn soạn cho báo HòmNay viết mướn cho Tả Xe Ngọc « cô lét » như « Thiên hạ đệ Kun » và trong [illegible] anh ta cho biết :

— Mua sắp ra tờ báo toàn,

— O hay ! Vậy thì tốt quá. Lời gì ?

— Lời «ky dân» Các em.

Hai đứa cười hì hì. Những thằng làm báo long đong hơi nhiều ở xứ sở, ngày đứa nào được đăng «lên giấy» (dể chạy giấy thấy bà nội) lần chủ báo thì mừng cho nhau. Anh ta nói giọng thành thật như trên cũ đôi sáy :

— Chủ trương của Mon... chắc là không phù hợp với lối viết của Tôi. Nên không đăm mới.

— Tại sao ?

— Vì mon chủ trương « thông cảm» với nhau em bé, ngay cả mấy «em bé» giang hồ, nghĩa là không nên xỉ vả mấy em bé mà cũng lớn lý.

Vì cái cước đầu đã bông quá xá rồi các em... cũng «hông» theo.Các em chỉ là... nạn nhân đáng thương 5 phút (½) ?

Đăng tiền bẹn cười cách cách ;

— Vậy thì tuần báo Đời Ta ấy viết những gì ?

— Các em bé thích đọc những tâm tình, nhất là tâm tình nát bét và, đau khổ [illegible] thích đọc lý của các em giữa thời đại loạn này.Chiến của các em thì đã có ông mấy cùng vẫn có nguyên nhân sâu xa của nó phải hiểu tận đáy... lòng các em thì mới hiểu được thời đại chúng ta.

Đăng Tân bèn gật mà rằng :

— Đúng thế ! Vả đây, tôi xin kể một chuyện phiêu lưu, lưu «Kỷ thế» vào thế giới nội tâm, nội thương của một «em bé».

— Tên là «Lệ Xuân».

— A ! Cô ấy ắt đó tóc đen không dài, mỗi bông da trắng như mây trời, đi phải phiêu trong phòng trà như tiên mắc đọa ký không ?

— Không chiu «chung thủy» với ai bao giờ mà lại thích lấy chồng.

— Ở nhà ! La thật. Tôi có tin hiểu tại sao. Có lẽ con bé ấy «xem» lắm ? Mon không làm đâu. Con bé ấy có làm ca sĩ không ?

— Không ! Chỉ biết hát, bắt khả làm nhưng em chế nghề ca sĩ hát chỉ có bao nhiêu tiền.

— O' hay ! Cô ấy làm đây.. Ca sĩ có nhiều thứ tiền lắm.

— Em Lệ Xuân con nhà khá giả thuộc hàng trung lưu tại Saigon mấy nhà. Hòm no, trong một đêm gặp gỡ do ngẫu nhiên mà khiến cô em nghe mình thích viết tâm sự của các em bèn cho một «Cái hay đ! tết ngỡ tại nhà riêng, và phòng riêng.

Lệ Xuân là một trong những cô gái Saigon thích sống tự do. Như một nàng tiên nhỏ nhắn thích tan một thế giới riêng trong một căn phòng dây trí sang trọng, lúc nào cũng sực nức mùi thơm của nước hoa.

Vừa bước qua ngưỡng cửa tâm sự, Tân nhẹ bèn hỏi nhẹ :

— Em ở một mình ?

Đáp bằng một nụ cười. Lệ Xuân bảo :

— Ngồi xuống đây với em.

— Ngồi quá ! Xin lỗi.

— O' kìa ! Đọc báo thấy anh viết tâm sự, Lanh đa thế mà... nhác vậy à ?

Hai đứa cùng cười.

— Xin em đừng đề anh bị..... mèo mỏ nghề nghiệp.

— Vào đây với em thì chả có nghề nói ngồng gì cả. Đây là « thế giới» của em, chả có tiếng nói của em là đúng nhớ.

Lời phòng vấn khéo đăn tiền của Tân tai bèn hỏi :

— Em có thích gian du—y lôn gian thiệp với Mên không ?

— Không ! Dứt khoát là không chơi với tại nó.

— A ! Nếu thế thì... anh sẽ nói chuyện phiếu vội em. Vinhhưng chuyện gái Việt lấy Ngoại Kiều, người ta đã viết nhiều quá nhiều rồi. Bỏ lẻ lý do của chủ anh viêu bối em.

Lệ Xuân rút tay vặn Radio, một điệu nhạc cổ, điểu. Tây Phương rất nhẹ hay ra.

—Gần tối Tết,mau quá phải không anh. Con gái có nhứa cảm nghĩ đối với mùa xuân làm anh «Chi tên em: «Nước mắt mùa Xuân» Có bao nhiêu lá sự niềm. Anh thích nghe tâm sự của em không ? Em có tôi mấy đêi chăng, có nhiều chuyện rất «hấp dẫn» lắm bí đét, thương đến đề nói cho anh nghe. Anh hãy nghe bằng lỗ tai của nhà nghiên cứu xã hội, đừng nghe bằng lỗ tai của nhà tu, nhà đạo đức nhé.

— Đồng ý với em !

— Em rất mong có một lần nào được tranh luận với nhà báo, nhớn là tranh luận với Đặng Tấn cho... bỏ ghét. Nói xong, Lệ Xuân ngửi một cái. Đặng Tấn bèn chưng bửng 11

(CÒN TIẾP)

Trung Cộng nổ quả bom nguyên tử thứ năm

SAU 2 NGÀY KỶ NIỆM SANH NHỰT CỦA MAO TRẠCH ĐÔNG

HOA THỊNH ĐỐN (Tin tổng hợp). Hôm thứ tư, các viên chức Hoa kỳ loan báo Trung Cộng đã thử bom nguyên tử lần thứ năm trong không khí tại tỉnh Tân Cương.

Hoa Kỳ đã khám phá được vụ thử nguyên tử này của Trung Cộng ngày 28 tháng 12 (giờ Trung Cộng) và trên lịnh Hoa kỳ là ngày 27 tháng 12.

Vụ thí nghiệm này được loan báo ở vào khoảng vài trăm Kilotonne. Vụ thử nguyên tử trước đây của Trung Cộng xảy ra vào ngày 27 tháng 10.

Hoa kỳ tiên đoán trước vụ thí nghiệm này

Tin từ Hoa thịnh đốn cho biết bộ ngoại giao Hoa kỳ đã tiên đoán cách đây một tháng rằng Trung cộng nay mai sẽ thử bom nguyên Ngày 29 tháng 11 vừa qua, tham ý báo chí Robert McCloskey cho biết có nhiều chứng cớ cho thấy là vụ thí nghiệm nguyên tử của Trung cộng sẽ thực hiện tại địa điểm thường xuyên là tỉnh Tân Cương.

Trung Cộng loan báo chính thức

Tin từ Đông Kinh cho biết sau vụ thí nghiệm nguyên tử mới nhứt Trung cộng đã lập lại rằng họ sẽ không phải là quốc gia đầu tiên xử dụng các vũ khí nguyên tử.

Lời loan báo này do Tân hoa xã của Bắc Kinh loan đi.

Vụ thí nghiệm nguyên tử lần thứ năm được thực hiện hai ngày sau Chủ tịch Mao trạch Đông kỷ niệm ngày sinh nhựt thứ 73 của ông ta.

Bài và tranh trong xin đề
TÂM-ĐAM
địa chỉ Nhựt báo BÌNH MINH

TIN TỨC KHẮP NƠI

Họa sĩ Hà Cẩm Tâm triển lãm họa phẩm sơn dầu

SAIGON.— Họa sĩ Hà Cẩm Tâm, sẽ tổ chức cuộc triển lãm 100 họa phẩm sơn dầu tại Phòng Thông Tin Saigon, đường Tự Do từ ngày 1-1-1967 đến 10-1-1967.

Theo Họa sĩ Hà Cẩm Tâm cho biết thì các họa phẩm sơn dầu của anh đều mang màu sắc dân tộc tính.

Suýt cháy to ở Chợ Lớn và Gia Định

SÀI GÒN.Trưa ngày 28-12, thình lình lửa phát cháy tại căn nhà tiếp của bà Nguyễn thị Hiền 36 tuổi, số 297/44 đường Lê văn Duyệt sắt đô. Lửa vừa phát cháy lọn mái nhà được đồng bào dập tắt kịp. Nguyên nhân vì nấu cơm bất cẩn, để lửa tạo vào vách lá bốc cháy. Đồng thời 8 giờ tối cùng ngày, lửa phát cháy tại căn nhà số 462/ đường Phan Thanh Giản Vương. Chuyến đó Lý Tự 55 tuổi làm chủ, nhờ đồng bào dập tắt ngọn lửa, nguyên do con chủ nhà tên là Lư hue Quang 17 tuổi sửa xe gắn máy, khi đẩy cho máy chạy dây điện phương nhau nên phát cháy.

250 cuốn lịch lỏa thể

SAIGON.— Chiều ngày 28-12, nhân viên Cảnh sát có đến khám xét 1 tiệm buôn ở đường Phan đình Phùng bắt gặp tiệm ấy nơi trở 250 cuốn lịch hình lỏa thể. Số lịch nói trên bị niêm phong, chủ tiệm bị mời về bót lập biên bản.

Tịch thu 150 phong pháo

GIAĐỊNH.— Ngày 28-12, nhà chức trách Gia Định có bắt đăng Đỗ khắc Chương 50 tuổi ở số Tân Sơn Hòa, ông này chở 150 phong pháo đem đi bán. Số pháo bị tịch thu.

2 Mỹ kiều « đại gái »

ĐÔ THÀNH.— Lúc 10 giờ đêm 28-12, hai Mỹ kiều S.Podewin và P.Donald, ngụ tại đường Trương công Định gặp 2 thiếu nữ tên là Võ thị Thanh 19 tuổi và Trần thị Út 25 tuổi đang ở trước cửa, 2 Mỹ kiều nữ đưa cho mỗi cô gái 1.200 đồng để mãi dâm 2 cô nhận tiền nhưng lại không « chịu chơi » Bị mất tiền không sở mà đòi lại 2 chàng lính Mỹ tới bót trình nhà chứa trách 2 thiếu nữ bị bót vỡ bót thẩm vấn.

Vô ý làm súng nổ, bị trúng đạn

SAIGON.— Hồi 12 giờ 30 trưa 28-12, có tiếng súng nổ tại đường Tự Do vì 1 cảnh sát công lộ tên Phạm văn Hai, 18 tuổi, bị thương nơi chân mặt.

Được biết, trong khi đang gác, Hai vô ý làm súng nổ, đạn bay trúng chân mặt, chớ không do ai bắn cả. Cảnh sát Hai được chở đến bệnh viện điều trị.

4 người đánh bài cào, bị bắt

ĐÔ THÀNH.— Hay tin tại trạm gác xe lửa số 7 đường Yên Đỗ, thường ngày có nhiều người tụ tập đánh bạc ăn thua khá lớn. Sau nhiều ngày theo dõi, lúc 5 giờ chiều 28-12, cảnh sát tới nơi, bắt quả tang chủ chứa là Lê văn Đăng 39 tuổi nhân viên gắt công của xe lửa và con 4 người đang sát phạt nhau bằng bài cào. Tất cả bị bắt về bót.

Trộm viếng hãng đèn đường Phạm đình Hổ

SAIGON.— Khuya đêm 27 rạng 28-12, quân gian dùng chìa khóa giả mở cửa sắt đi vào nhà xe hãng đèn hiệu Mazda ở đường Phạm Đình Hổ (Chợ lớn). Thừa lúc mọi người trong hãng ngủ say, kẻ một trộm vô vét nhiều đồ đạc như đồng hồ đồng để làm bình bom, lò nấu ăn và một số bạc mặt tổng cộng gần 40.000 đồng rồi rút đi êm.

Sáng ngày 28-12, người trong hãng ngủ dậy mới hay đã bị trộm. Ông Dương Thanh Chi cho nước đi cổ bót.

Say rượu gây lộn rút súng bắn

SAIGON.— Lúc 10 giờ đêm 28.12, 1 tiếng súng nổ vang tại đường Phạm đăng Hưng Đakao. Nhân viên cảnh sát vội vàng tiến đến nơi điều tra. Được biết vào giờ nói trên có 2 người kiểu say rượu cãi lộn nhau giữa đường và 1 người tức giận rút súng lục bắn chỉ thiên một phát rồi bỏ đi ở đâu. Rất may phát súng đó không làm ai bị thương.

Làm cản cước giả, 4 người bị bắt

GIAĐỊNH.— Nhà chức trách Gia Định vừa khám phá 1 tổ chức làm cản cước giả để bán cho thanh niên trốn quân dịch mỗi cái 15.000đ Và đã bắt được tên Nguyễn thương Chí 30 tuổi ngụ ở Thủ Đức xử dụng giấy cản cước giả và công chứng thư mạo. Tiếp bành cước điều tra khám xét 3 phòng mới thấy Lan 40 tuổi, Ái thị Minh 32 tuổi và Nguyễn thị Thắm 27 tuổi xa hơi. Cảnh sát khám xét nhà thấy được 1 số giấy tờ giả mạo. Nội bọn đã bị lập biên bản giải tòa.

MỘT CHUYỆN VỀ MIỀN TRUNG

NƯỚC MẮT CỦA... CÔ GÁI GIANG HỒ

◆ phóng sự của TRẦN-TUẤN-HẢI

XXXX.—Thôykhông rõ đúng tâm của người đánh là gian xảo ấy. Người ấydưa Thôy đến nhiều điểm hơi nghi ngờ, nhưng tết cả hoài nghi ấy đều lọt vào vòng tâm lý của người đánh là. Bà ta lợi dụng sự chơn chất của Thôy để mở mắm, rồi giả do như người quen thân.

Trong khi tâm tư đang rối bời, Thôy trông vào sự ngọt ngào vô-tốt bụng của người bà bà xa là Ý Nàng tự cho rằng đó là một phương tiện to lớn mà có thể rồi đây sẽ đi đến cứu cánh của đời mình.

Với ý nghĩ trên, Thôy không do dự đi theo người đàn bà lạ để tới nhà bà ta theo lời mời.

Chiếc xe taxi chạy quanh co trên nhiều đường phố, người đàn bà lạ vẫn giữ người đàn thân với Thôy. Bà ta nựng nịu và khen tặng Thôy, như một gả đàn ông mới được yêu".

Đến nơi người đàn bà xa lạ, Thôy được bà ta lân người ăn kỉ ở trong nhà đối đãi như với một « thượng khách » Thôy không lấy làm sung sướng người lại sáng thấy ấy nay lâm sao trước những cử chỉ quá đón đặp ấy.

Người đàn bà lạ nay ngỏ ý mời Thôy ở lại chơi vở bà ta ít lâu Bà cho rằng Thôy là người mang đến ít niềm hạnh phúc cho riêng mình.

Từ chiều hôm đó, Thôy trởthành người «em nuôi» rất ngoan của cô Ba, tức người đàn bà kém hơn, có lối ăn mặc rất «vừa» ý. Bà ta đưaThôy đi chơ và mua cho nàng rất nhiều bà áo quần đắt tiền. Mặc cho bàng đề cách. Thôy vẫn tỏ chối, nhưng không thì nào...

Tình cảm càng buộc ràng. Thôy càng bị đưa vào thế bế bàn toàn mà nàng đâu ngờ trước...

Hai ngày sau. Thôy lại bị nhốm bộ mặt tình cảm nhớt hiền thành nghiêm khắc nhớt, và hôm đó cũng là ngày đến tiếng nàng bị chị Ba Lân ép uổng phải...tiếp khách.

Thôy bị đưa tự ngục nhiều nơi đến ngục nhiều khác... Nhưng tất cả sự việc đến hoàn toàn nhanh hơn sự dự đoán của Thôy, nên nàng không tài nào có kịp phản ứng.

Người khách đầu tiên mà Thôy bắt buộc phải tiếp, là một gã đàn ông già... chạc đáng tuổi cha nàng... Thôy bao lần từ chối, nhưng không biết lần sau hơn, khi bên nàng luôn luôn có cô Ba Lân sát ni bảng đó mọi cách.

Người thứ nhứt, người thứ hai và tiếp nối những người khách khác mà Thôy phải tiếp đã làm cho nàng hoi quen quen với hành động của người con gái bất đầu cuộc sống «đưa người của trước, rước người của sau ».

Thôy không cho buồn, không cảm khác và cũng không cho thấy khó chịu khi đã tiếp đã người khách thứ năm.

Điều mà mai tôi nhực là, Thôy phải gọi bằng anh, và cậu con trai độ chừng 16 tuổi lại tha thiết gọi nàng bằng em ngọt ngào... bài phải làm một cuộc ăn ở đối chất.

Cậu con trai mà giữa và nhỏ tuổi nầy tỏ ra mê Thôy quá lắt. Hầu ta hiểu muốn rất nhiều bà không rõi Thôy đâu chỉ gần gũi trong giây lát.

Tâm tình đã thay đổi từ thuở đó buộc nàng thành một... gái điếm thật thợ. Thôy không buồn nghe những lời tâm sự của «thằng» con trai quá cùng nhưng thích ăn chơi đàng điếm...

Thôy thấy bối hận nhiều khi đến thăm viếng cuộc đời giang hồ Lúc bấy giờ mới thật là tâm tình mình hoàn toàn bơ vơ, nàng đã cố đẩy nhìn kỷ bộ mặt giả tạo của xã hội.

Mỗi con người đến với Thôy, nàng có cảm tưởng như mỗi điểm viêm đang hóa trang khéo hay vụng để đóng kịch trên sân khấu đời.

Có mia mai cay đắng nào bằng khi phải tiếp khách hàng ngày, nàng Thôy không hề được bù chi chứa đưacho một các bạc, người nói ngày ăn con bà buồn...

(Còn tiếp)

(52)

◆ Nguyên tác của KIM DUNG
◆ HÀN GIANG NHẠN dịch thuật

(Xem tiếp trang 4)

CÁC THƯỢNG NGHỊ SĨ HOA KỲ YÊU CẦU

QUỐC-HỘI MỸ ĐIỀU-TRA CÁC VỤ ÁNH TẠC BV

HOA THỊNH ĐỐN (Reuter) Hôm 28-12 ở Mỹ có lời yêu cầu quốc hội điều tra về những vụ oanh tạc Bắc Việt.

Tiếp theo những bài của ông Harrison E.Salisbury, một trong những phó chủ bút của báo «New York Times » (tùng qua 16 số vì thuật lại những vụ oanh tạc của Mỹ làm thiệt mạng và gây thương tích cho thường dân), ở William Proxmire, thượng nghị sĩ dân chủ miền Wisconsin nói với các ký giả ở Hoa thịnh đốn rằng quốc hội Mỹ phải mở cuộc điều tra.

Mai khác thượng nghị sĩ Công Hòa Karl E. Mundt đại diện miền Dakota nói ông sẽ ngạc nhiên nếu ủy ban ngoại giao của thượng nghị viện Mỹ mà ông là hội viên không cứu xét sự công hiệu của những vụ oanh tạc của Mỹ trong một phiên họp vào đầu tháng Giêng tới.

Đâu sao, Tổng Thống Johnson cũng có người ủng hộ, chiều theo một bức thư của 1 độc giả của báo «Washington Post».

Đọc giả này viết đại ý : «Nhân cách và hành động của Lyndon Jonhson không hề làm phật ý tôi, có lẽ vì tôi đã đi học cùng đại học đường Arizona cho không phải tại đại học đường Harvard. Việc đáng kể đối với tôi và toàn thể những việc ông đã thực hiện kể từ khi ông làm Tổng thống.

Không vì tổng thống nào làm được nhiều trong khoảng thời gian ngắn như vậy để cải thiện tình hình Mỹ. Ông đã làm những gì có thể là những vấn đề có thể là nan giải mà không ai phải đối phó nhưng thiện độc tiến».

Nhưng thượng nghị sĩ Cộng Hòa Bourke Hickenloper miền Iowa (cũng là hội viên ủy hội ngoại giao của thượng nghị viện Mỹ) phủ nhận rằng báo «New York Times» luôn luôn chống đối chiến cuộc Việt Nam.

Ông nói : «Việt tại là đối với tôi và Iowa cho phép nhận định một đại diện của báo«New York Times» cho không phải với trong những ký giả khách quan».

Bộ ngoại giao Mỹ nói rằng trong số 53 người Mỹ có thông hành qua B. V cả 43 ký giả. Chỉ đến bây giờ người Harrison E. Salisbury chỉ có một ký giả khác có thể được nhậc-nhơn quyền Hanoi cấp chiếu khán.

Bạch cung lên tiếng

AUSTIN (Texas) (AP).— Hôm thứ Tư Tòa Bạch cung tại Texas cho biết Tổng Thống Hoa kỳ Johnson không bao giờ cho phép người Harrison E. Salisbury thể có một ký giả khác có thể được nhậc-nhơn quyền Hanoi cấp chiếu khán.

Phát ngôn viên Bạch cung tại Texas, George Christian trả lời một câu hỏi như sau : Tổng thống Johnson không cảm thấy các chỉ thị của ông đã bị vi phạm ».

Trong lúc tại Hoa thịnh đốn, bộ quốc phòng Hoa kỳ đã nhìn nhận rằng một số thường dân Bắc Việt đã bị phi oanh Mỹ tấn công, Christian đã nói y với các nhà báo là chính sách oanh kích của Hoa Kỳ đã và đang hạn chế vào các mục tiêu quân sự.

Ông Christian được chất vấn về những nguồn tin liên quan tới sự tấn thiệt thường dân tại Bắc Việt Ông Christian đã không đề cập chi tiết tới vấn đề.

Bộ quốc phòng Hoa kỳ đã nói rằng không thể nào tránh khỏi sự tấn thiệt tài sản và nhân mạng tại các khu vực thường dân trong các cuộc tập kích nhằm vào các cơ sở quân sự.

Ông Christian cũng cho biết rằng Tổng thống Johnson không hề làm phật ý tôi, có lẽ vì tôi đã đi học cùng đại học đường Arizona cho không phải tại đại học đường Harvard. Việc đáng kể đối với tôi và toàn thể những việc ông đã thực hiện kể từ khi ông làm Tổng thống.

Không vì tổng thống nào làm được nhiều trong khoảng thời gian ngắn như vậy để cải thiện tình hình Mỹ. Ông đã làm những gì có thể là những vấn đề có thể là nan giải mà không ai phải đối phó nhưng thiện độc tiến».

Nhưng thượng nghị sĩ Cộng Hòa Bourke Hickenloper miền Iowa xét nhau loại, ông Gonard phản nàn việc đối khi ủy ban quốc tế Hồng-Thập tự gặp phải sự không hiểu biết cản trở dự ban thi hành nhân vụ sứ mang nhân đạo.

Trái lại, ông hoan hỉ nhận thấy giữa những nỗi khốn khổ này, nhiều là tại VN nơi có chiến tranh vô những đau khổ và tấn thảm. Hồng Thập Tự vẫn là « đại diện quy tụ những thiện chí» và chứng minh hy vọng và tín nhiệm

THÔNG ĐIỆP TÂN NIÊN của chủ tịch U.B Quốc tế Hồng Th. Tự

GENEVE (HFP).— Trong thông điệp tân niên ở Samuel Gonard chủ tịch ủy ban quốc tế Hồng Thập Tự nhấn mạnh rằng mọi người đề cho hạn thủ và cuộc nhiệt im lặng trước ý muốn và lý tưởng hòa bình».

Nhắc lại những cuộc can thiệpcủa ủy ban mà khi nào có thể được để xoa dịu nỗi khốn khổ và ấy lạo các nạn nhân, và nhắc mãi bất hòa xảu (cũng là hội viên ủy hội ngoại giao của thượng nghị viện Mỹ) phủ nhận rằng báo «New York Times» luôn luôn chống đối chiến cuộc Việt Nam.

Ông nói : «Việt tại là đối với tôi và Iowa cho phép nhận định một đại diện của báo«New York Times» cho không phải với trong những ký giả khách quan».

Bộ ngoại giao Mỹ nói rằng trong số 53 người Mỹ có thông hành qua B. V cả 43 ký giả. Chỉ đến bây giờ người Harrison E. Salisbury chỉ có một ký giả khác có thể được nhậc-nhơn quyền Hanoi cấp chiếu khán.

Bạch cung lên tiếng

AUSTIN (Texas) (AP).— Hôm thứ Tư Tòa Bạch cung tại Texas cho biết Tổng Thống Hoa kỳ Johnson không bao giờ cho phép người Harrison E. Salisbury thể có một ký giả khác có thể được nhậc-nhơn quyền Hanoi cấp chiếu khán.

Tham vụ báo chí Bạch cung tại Texas, George Christian trả lời một câu hỏi như sau : Tổng thống Johnson không cảm thấy các chỉ thị của ông đã bị vi phạm ».

Trong lúc tại Hoa thịnh đốn, bộ quốc phòng Hoa kỳ đã nhìn nhận rằng một số thường dân Bắc Việt đã bị phi oanh Mỹ tấn công, Christian đã nói y với các nhà báo là chính sách oanh kích của Hoa Kỳ đã và đang hạn chế vào các mục tiêu quân sự.

Ông Christian được chất vấn về những nguồn tin liên quan tới sự tấn thiệt thường dân tại Bắc Việt Ông Christian đã không đề cập chi tiết tới vấn đề.

Bộ quốc phòng Hoa kỳ đã nói rằng không thể nào tránh khỏi sự tấn thiệt tài sản và nhân mạng tại các khu vực thường dân trong các cuộc tập kích nhằm vào các cơ sở

BÌNH-MINH nhựt báo đứng đắn và thẳng thắn phản ánh sự thật...

MẶT TRƯỜNG THƠ

THẦM LẶNG

✻ THƯƠNG TRIỀU LAM

Buổi chiều Thu đến nhà chú Thiên. Thu đi sớm lắm, thế mà đến nơi lại thấy Trang tới trước Thu rồi. Tự nhiên Thu thấy giận chú Thiên ghê Chú chả cười với Thu gì. Hình như chú đang mỉm cười với «con bé» Trang kia.

Chú Thiên không ăn sóc đến Thu, Thu buồn quá ! Chú Thiên ngồi Thu, Thu e thẹn cái đầu vào vở quyển sách. Chừng chú gọi Thu mới ngẩng mặt lên mà đó hồng.

Thu không biết tại sao lại mất hết tự nhiên mỗi khi đối diện với chú. Chú Thiên trẻ và hiền lắm cơ Trang và Thu bắt chước mấy cô bé gọi chú mình bằng «chú» đấy. Mất chú Thiên buồn quá ! Thu bỗng nghe sao xuyên khi tia nhìn của chú chiếu vế Thu. Tim Thu đập mạnh. Thu mất bình tĩnh tại sao thế chú Thiên ? !

Thu ghét Trang ghê chú Thiên ý ! chú dạy hai đứa học mà chú chỉ cười và nhìn Trang mãi, không nhìn Thu. Chú trách Thu cứ gọi Trang là «con bé» mãi vì Trang lớn hơn Thu hai tuổi, phải gọi là chị mới đúng. Trang đẹp quá chú Thiên nhỉ.....?

Thu ghét Trang lắm cơ ! Song Thu không lắm sao ghét được mấy tóc và đôi mắt Trang. Mắt tròn đi mau đại và đôi mắt đen lấy long lanh ấy. Cho Thu, Thu đẹp không chú Thiên ? Sao chú cứ bảo Thu còn « bé » mãi. Thu lớn rồi cơ! Thu mười sáu tuổi rồi đấy ! chú đừng « chê » Thu nữa mà Thu buồn ghê lắm đó !

Chú Thiên ! Trang ngồi chú kia ! kia ! Sao chú cứng ngỏ lại Trang ? chú hề rơi Thu rồi sao ? Thu đuợc nghe tối trong lòng. Thu sắp khóc đó chú vì chú không chú ý đến Thầy nữa.

Chú Thiên ơi ! Chú biết không ?

Mỗi ánh mắt, mỗi nụ cười mà chú đã gửi cho Trang. Thu điều biết rõ. Tim Thu như se lại. Thấy mình cô đơn quá ! Thu sợ lắm ! Thu sợ phải mất chú Thu sợ Trang cướp chú đi quá chú Thiên của Thu oi !

Thu đã... yêu chú ! Vâng ! Thu đã yêu chú Thiên, yêu chú Thiên, yêu nhiều lắm cơ ! Song Thu biết, chú chẳng hề nghĩ đến Thu, chú yêu.... Trang, vì Trang ngoài lớn» xâxinh đẹp hơn Thu nhiều. Thu cảm thấy Thu bất hạnh lắm !

Bởi Thu còn «bé» quá nhỏ lôi chú bao. Thu buồn và đau đớn vô cùng chú Thiên oi ! Sao Thu không phải là Trang ? Tại sao Thu không được đẹp và ngoại-hiệu như Trang ? Để được chú Thiên nhìn đến và... yêu Thu ?

Thu yêu chú Thiên, tiếc thay chú lại yêu Trang tình yêu cam nín nây của Thu, chú Thiên có hiểu được không ? Chắc không thao giờ !.....

Lần đầu tiên trong đời Thu đã tuyệt vọng !

chú Thiên oi ! Bao giờ chú yêu Thu, bao giờ... chú yêu Thu ? ! Tình yêu đơn phương bé nhỏ của Thu. Thu nguyện ôm kín mãi trong lòng.

Thu không học nữa đâu ! Chú Thiên sẽ dạy mặt mình Trang học thôi vì chú yêu Trang. Thu không đến đây nữa ! Thu vô !

Thu về mà Chú Thiên cứng không nói một lời. Trang cũng thế. Thu chợt thấy một tia nhìn thương hại long lên trong đôi mắt chú. Thu không cần sự thương hại bất ! ? hãy thích ai thương hại Thu cả.

Thu vô đây ! vô với ai lăng xét ra, với một tình yêu trầm lặng đầy chết trong lòng !

Góc Tâm tình

Cây đắng sanh trái ngọt

◆ THƯ CỦA EM L.d.Th. (MỸ THO)...

Chị Ái Trinh, viết thư này đến không biết có làm phiền chị lắm không ? Nhưng tôi thấy người ta vẫn viết thư về và chị vẫn trả lời đều đều. Tôi nghĩ chắc chị không đến nỗi hay bỏ thói quen đó ? Đâu tôi là một người lạ, rất là đến với chị.

Thưa chị câu chuyện của em như vầy. Em và H. một người bạn cùng lớn một xóm ? Chúng em yêu nhau rất là thiết và đã nhiều lần quyết sống và ở đời với nhau. Khổ một nỗi gia đình H. không được khá giả. Nhưng điều chánh lại là ở chỗ bà H Trước kia có nhiều thành tích không tốt đẹp với người địa phương. Ngày trước, em nghe mẹ em nói lại thì bà H đã đưa hơi Tây để hiếp đáp dân chúng v.v... Vì lẽ đó mà em nhất định không chịu lấm sinh gia vào bà H. Mẹ em nói :

Mấy muốn lấy đứa nào tao cũng chịu hết, nhưng con nhà đó thì không. Tao nhớt định không lấm sinh với bà nó ! Vì lẽ đó mà mối tình của hai đứa em phải khung lại. Em không biết phải giải quyết làm sao cho mà mẹ nghe. H. thì chẳ biết khác và buồn tại sao ba mẹ trước kia lấm những việc đó để bây giờ,con cái phải khổ. H.nói sẽ liều thân với chuyện sự thì thôi em đi lấy vợ đi còn H thì chỉ biết yêu cô em thôi vì ở vậy thờ phương hình ảnh em đến trọn đời.

Thưa chị, tình cảnh đó làm sao em xa H. chị được ? Em lại cũng không đến cái lối mẹ em chỉ cần mẹ thôi, bu em mất đi.Em sẽ làm thế nào mẹ em buồn lắm. Theo như chị hay giờ em phải làm cách nào cho mẹ em vui lòng lấm sinh với bà H. Em cho chúng em được sum họp bà chị ? Mong chị sẽ đồng ý giúp chúng em. Em chỉ cùng chờ ở chị thôi. Đâu sao cũng cố trả lời thư giúp em nghe chị. Mong tin chị lắm.

TRẢ LỜI : — Em có thể bình tĩnh thưa chị với mẹ em về chuyện đó. Em thật của hai em Nhựt là những lời nói rất đẹp của H. Đã chứng minh cho mẹ em thấy rằng H. là một thiếu [illegible] trang, thấy mẹ em nhiều đức tính khác.

Chị tin chắc mẹ em sẽ nghĩ lại mà thương H vì những câu nói đầu hậu của nàng. Ai lại không mến thương được một người em gái hiền lành như H.? Thương em, thương H. chắc chắn mẹ em sẽ thấy cho nụ hạ nữa đối với ba của H.

Vậ điều nầy, vì ba H hiện giờ ông ta ra sao ? Có là đã nghĩ lại và thuận tình rồi — Em không được rõ đâu, lòng người ai không lăng lại,để ăn năn hối cải nhằng việc lầm đã qua.

Nhưng chẳng lẽ ông ta lại ra đường mà là lớn « Tất ăn năn rồi thì sau lối hết ấ bà con lối xóm sẽ chỉ trong cuộc sống hằng ngày của ông ta thôi. Em theo đó và nói cho mẹ em rõ về những điều đó Em lại giải thích thêm : Hãy người ai đã chắc nhân không lầm lẫn. Nhưng cần là sau đó họ có ăn năn hối cải không ? Một khi đã có thì ta cũng nên thà thôi cho họ chăng ? Hãy cố được tự họ hoài.

Còn mặt điểm chính, em cũng cần giải thích với mẹ em là : «cây tuy đắng nhưng sanh trái ngọt» là sự thường. Vì hạnh phúc của em là ở « trái ngọt » kia Khi ta có được «trái ngọt» mà không hái đắng hóa ra nhằng lầm sao ? Em sẽ sống cạnh một người đầy đủ đức tánh như H. mà em vui, hay em khổ sẽ bên cạnh một người nào đó mà em hài lòng ?

Sao bao nhiêu điều như thế vừa kể, nếu em nhìn qua trình bày, chị tin là em sẽ thành công. Giờ thì chị chắc em được hoàn toàn mọi nên nhé ! Mến.

VATICAN không bình luận VỀ LỜI TUYÊN BỐ CỦA ĐỨC HỒNG Y SPELLMAN

VATICAN (AFP) Về tin nói rằng một «phái ngôn nhân Vatican» cho biết Đức Giáo Hoàng không tán đồng quan điểm của Đức Hồng Y Francis Spellman. Tổng giám mục Nữu ước, tuyên bố về giải pháp Việt Nam, Đức Tha Fausto Vallaine giám đốc báo chí Tòa Thánh, sau đó tuyên bố : « Chúng tôi không có lời tuyên bố nào và không dự định tuyên bố gì ».

Đức Cha Vallaine nhấn mạnh : « Không có bình luận gì » để trả ời những người yêu cầu Đức Cha cho biết ý kiến về vấn đề này.

Chủ tịch HĐGHTG LÊN ĐƯỜNG đi Bắc Việt

BONN (AP).— Bác sĩ Martin Niemoeller, chủ tịch Hội Đồng các Giáo Hội thế giới sắp sửa lên đường đi Bắc Việt để xem công cuộc viện trợ của Tây Đức cho các nạn nhân thường dân trong chiến tranh hiện được xử dụng như thế nào.

Ông Niemoeller dự phí rời đi Hà Nội và thăm Lâm viện ở chỗ là một nhân viên phái đoàn của một nhóm, mệnh danh là «hành động tự giúp VN».

Thăm viếng ông Niemoeller gồm có Tổng Thư ký tổ chức tương trợ Thiên Chúa Giáo Caritas O. Egu Lutz chủ nhiệm nhựt báo « Nuernberger Nachrichten » và một thống ngôn viên là Walter Diehl.

Chủ tịch Hội Đồng các giáo hội Thế giới và tổng thư ký tổ chức tương trợ Thiên Chúa Giáo Caritas cũng đã từng thăm viếng VN.

Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường

Số 102

● Nguyên tác **TRẦN THANH VÂN**
● Dịch giả **HÀN GIANG NHẠN**

HỒI 30

Đông Phương Phi Văn lại xuất hiện

Phi Kiếm thở trở minh thì chẳng thấy đau đớn gì hết, mà chỉ thấy đường như bị trói buộc. Chẳng đưa tay ra sờ mới biết toàn thân bị băng bó bằng bông băng tâm lụa trắng. Cô chiếc quần đùi bên trong cũng được đổi mới.

Giữa lúc ấy một bông người mặc điệu thanh cô bước vào tiến lại mà không phát ra một tiếng động.

Phi Kiếm không ngờ chỉ được, tim đập nhộn lên, khẽ cất tiếng gọi :

— Đại thư !...

Không thấy tiếng trả lời, chẳng dính thân nhân ra thì không khỏi hồ thẹn. Người tới đó là một thiếu nữ áo hồng, thủ hạ Đông Phương Phi Văn. Chẳng bền lên hỏi lại :

— Cô nương nào đó ?

Thiếu nữ áo hồng vẫn không trả lời. Thì đứng trước giường cách bước trương là nên trông không rõ lắm nhưng dường như là một người rất đẹp.

Thiếu nữ chỉ bàn tay trong trắng như ngọc vén màn lên. Trước mắt Phi Kiếm hiện ra một người tuyệt đẹp mà nó mới được kỳ lạn lẽo. Bộ mặt này chẳng coi thấy quen và không phải là một trong tám thiếu nữ mà chúng đã gặp ngoài hang núi. Trong lúc thăng thốt chẳng không nào được đã gặp thị ở đâu.

Thiếu nữ cất tiếng hỏi :

— Quật Mộ Nhân ! Người còn nhớ ta chăng ?

Thanh âm cực kỳ lanh lẻo mà vô tình. Mắt thị lấp loáng những tia cừu hận ghê gớm.

Phi Kiếm giật mình kinh hãi. Chẳng chợt nhớ ra đối phương là ai rồi, liền buột miệng hỏi :

— Phải chăng cô nương là ngọc nữ Trần Hương Quân ?

— Chắc người lẫn lộn ra lắm đấy nhỉ ?

Thiệt là một điều mà Phi Kiếm không thể nào ngờ tới. Chàu gái Tam Nguyên lão nhân lại biến thành thị tỳ của Ngọc bà chúa nhân. Ngày Tam nguyên lão nhân bị đó mà đương trường, không ai tìm thấy thi thể Trần Hương Quân đâu, thì ra nàng đã chạy thoát.

Phi Kiếm ngập ngừng gọi :

— Trần cô nương...

Trần Hương Quân ngắt lời.

— Quật Mộ Nhân ! Người hãy nghe cho rõ : Ta phải giết ngươi.

Phi Kiếm sửng sốt hỏi :

— Sao ?

Ngọc nữ Trần Hương Quân dơ bàn tay ngọc lên cho Phi Kiếm coi' Nàng cầm lưỡi dao trừ thủy nhằm ngực Phi Kiếm đâm xuống.

Phi Kiếm hồn vía lên mây. Lúc này cũng lực chẳng chưa được phục hồi mà chẳng lại bị băng bó khắp mình mẩy không cử động được để đàng đông thích chẳng lại trong năm ở vào tình rất thảm tiện cho đối phương ha thì. Phi Kiếm nản nỉ.

— Trần cô nương hãy nghe tại ha một lời....

HỒI 31

Thầy bí lục sinh lòng nghi hoặc

Trần Hương Quân hỏi lại :

— Ngươi còn điều chi muốn nói ?

Phi Kiếm hỏi :

— Phải chăng vì vụ đem đầu người đến lầm lễ mừng mà cô nương... ?

Trần Hương Quân ngắt lời :

— Ngươi đã biết vậy là đủ rồi.

Phi Kiếm nói :

— Tại ha nghe lời kẻ khác chủ mưu, đồng thời việc nầy đã có đương sự phúc đáp rồi.

Trần Hương Quân hỏi :

— Đương sự là ai ?

Phi Kiếm đáp :

— Võ Hồn Nữ.

— Hiện ở ở đâu ?

— Y chết rồi.

— Quật Mộ Nhân ! Ngươi đừng giảo quyệt nữa vô ích, nợ máu thì phải trả bằng máu. Phen nầy nhờ định người phải chết.

Phi Kiếm run lên nói :

— Cô nương hãy nghe tại ha nói hết lời...

Trần Hương Quân lớn tiếng !

— Ngươi hy vọng có người đến cứu chăng ? Đừng mơ tưởng hão huyền nữa.

Nàng chưa dứt lời đã nhằm đúng trái tim Phi Kiếm đâm xuống.

Bàn năng phản ứng thúc đẩy Phi Kiếm thét lên một tiếng, chàng liều mạng đánh ra một chưởng. Tuy chàng bị trọng thương nhưng có nội lực căn bản và trước tình thế cấp bách, phát chưởng của chàng không phải tầm thường.

Chưởng lực phóng ra, Trần Hương Quân phải lùi lại hai bước. Hiển nhiên nàng đã tính sai một nước. Nàng không ngờ Phi Kiếm vẫn còn sức phản kháng. Nhưng nàng biết trước thì đã không hạ thủ một cách khinh xuất.

Phi Kiếm liều mạng vận dụng chân lực, bao nhiêu vết thương lại vỡ ra. Chàng đau quá không chịu nổi ngất đi.

Khi Phi Kiếm hồi tỉnh thì thấy hai tay bị nắm chặt. Chàng đương mải lên nhìn thì thấy cặp mắt đẹp chứa chan tình cảm đang nhìn mình. Nàng chính là Đông Phương Phi Vân.

Cảm giác đầu tiên của Phi Kiếm là phát giác ra mình chưa chết được lưỡi đao trừ thủy của Ngọc nữ Trần Hương Quân.

Đông Phương phi Vân thấm tình lại lăng cất tiếng dịu dàng

— Đệ đệ ! Vì ta sơ xuất, suýt nữa phải đôm mất hồn ngà thu.

Trong lòng Phi Kiếm cảm thấy một niềm ái ân khôn tả. Chàng tươi cười đáp :

— Đại thư ! Tiểu đệ biết bao đáp đại thư thế nào cho xứng.

Đông phương phi Vân buồng tay chàng ra khẽ vuốt mát chàng nói bằng một giọng rất ôn nhu :

— Đệ đệ ! đệ đệ bất tất phải nói đến hai chữ bao đáp. Ta chỉ mong rằng trong thâm tâm đệ đệ vĩnh viễn có hình ảnh ta, thế là đủ lắm rồi.

Phi Kiếm cảm thấy mình không thuộc về mình nữa mà hoàn toàn bị ngọn lửa luyện ái nung chảy ra rồi. Chẳng nhầm mắt lại để hưởng thụ mỗi như tình ái ấi của bàn tay mềm mại mỹ nhân sờ lên mắ.

Lòng chàng sinh ra nhiều mối kiểu cảm kỳ dị miêng chàng ú ớ như người trong mộng :

— Đại thư ơi ! Đại thư là một bộ phận trong tình mạng của tiểu đệ.

— Đệ đệ...

(CÒN NỮA)

◆ XUÂN TÒNG phỏng tác

(Số 102)

CHƯƠNG IV

Chú Phầy và sở gián điệp V.N.

Theo lời ông vừa cho biết sẽ kể phá kho thì bọn sẩy thuộc một tổ chức Quốc Tế... Để tôi coi... vài ngày sẽ trả lời ông nghe...

Ông Trưởng phòng « Hoạt Động » đã được lịnh phải ghi âm cuộc đối thoại và đã làm trên nhiệm vụ.

Trong lúc ấy 3 nhân viên hoạt vụ có thời đang quan sát quanh nhà « Hồng Mình », và khi họ thấy ông Trưởng phòng ra thì cả bọn leo lên xe trở về Phi Cảng liền...

Trong phòng lanh Mai Chi vừa mới tỉnh giấc, sau khi bị mê man 12 giờ đồng hồ... Bác sĩ Mạnh, sự tay chích một mũi thuốc khoẻ cho Mai Chi và dặn :

— Cô cũng nên nghỉ... chúng một tuần lễ sẽ bình phục...

Bác sĩ ra khỏi phòng thì một nữ y tá vô liền và cho Mai Chi hay :

— Người của sở muốn gặp...

Mai Chi ra hiệu đồng ý...

Mai lát sau, cô người đến ông vô, và sau khi chàng Mai Chi trao đổi điều hiệu thì bọ bắt đầu đối thoại...

Nhưng một sự việc xảy ra bất ngờ khiến ai nấy hết sức xôn xao khi nghe tiếng Mai Chi kêu cứu :

— Bắt lấy kẻ gian... bắt lấy nó...

Vì cho quá yếu Mai Chi mới chạy ra đến cửa phòng lạnh thì té xỉu, nên ở vết thương lại tiêu ra...

Khi được bác sĩ cứu tỉnh, Mai Chi mới cho biết :

— Người vô thăm Mai Chi chưa kịp nói gì thì cánh cửa phòng bị mở và phóng có tiếng nổ — súng có gắn máy hãm thanh — đập ! đập !... Anh kia gục ngay trên người Mai Chi...

Hoàng sự Mai Chi vô người kia té xuống mà sẽ nhà rồi chạy tiếu cấp cứu, nhưng ra khỏi phòng thì chết giấc.

Sở gián điệp đánh phái nhân viên riêng đến Mai Chi vì đường bình của nó ở một địa điểm bí mật...

Vụ anh chàng vào thăm Mai Chi và bị bắn chết thật ra lại trái ngược... vì chính anh chàng nầy có nhiệm vụ vào bịnh viện ba tất Mai Chi và bị lộ nên bị cô nữ y tá thanh toán trước.

Sự thật nầy được giấu kín, cái như một bí mật của sở vậy.

Sau một tuần lễ Mai Chi đã bình phục và trở lại hàng « Hồng Mình » lên việc như thường lệ.

Anh điệp viên đẹp trai kể từ ngày được biệt phái truy tìm tên la mặt vô hàng trong Phi Cảng thì lang thang khắp hang cùng ngõ hẻm cùng cho vô ăn chơi, bắt sách trong các « Bar » các tiệm hớt sang trong nhớt của Saigon hoa lê.

Một đêm kia... sau nhiều ngày tìm tòi, anh chàng điệp viên đang tối đầu đã, đâm chém nên được 1 tả chức thăng nhận.

Bao nhiêu giấy tờ cần thiết anh giấu kín một nơi và xài một thẻ hiểu tra giả, và mỗi tối theo bọn nầy đi ăn hàng lậu thuế.

Lúc đầu anh chỉ được xử dụng trong một công việc tầm thường : gác để cho bọn kia ăn hàng.

« Tâm đan bửa » hiệu của anh điệp viên được tổ chức gần cho tổ nghề được thăm nhận, nhưng hiểu rõ hoạt động thực sự nên đã bày ra kế hoạch hết hiểm độc.

Tin cách giết ngầm, I tên nào đã đã được thay thế. Lâm như vậy bọn mạt Tâm đan bửa mới có thể biết thêm được những gì cần thiết đặng đi la vết tích tên la mặt.

Tối hôm chủ nhựt, vô dụng trời mưa đêm để bọn chúng tụ nhau đánh phé, « Tâm đan bửa » mới vô tiếu điểm đang nầy liên lạc với Thiếu Tá Phi Cảng.

« Tâm đan bửa » cho vô biết tên Chúa Ran là I tên trong bọn, hiện ý lái xe Taxi, nếu tên cách ha được tên nầy thì chắc chắn Tâm đan bửa sẽ được thay thế ở... và như đã có thể đó la vết tích tên la mặt mà sở gián điệp đang truy tầm.

Sáng bữa sau, các bào đồng loan tin về Chúa Rau như sau :

Anh tài xế « TAXI » tên Ng. văn Chia khi có cảnh sát kêu không chịu ngừng lại cho xét vùng bắn nên bị cảnh sát ha chết tại ngã ba Ông Tạ bởi 9 giờ đêm ngày...

Còn nữa

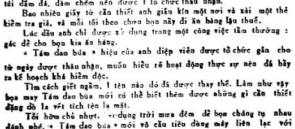

● Tiểu thuyết của DƯƠNG TRỰ LA

Số 102

II.

Họ lìm nơi xách, đi lên lưng lên bằng đã chuyện khó kiếm vậy mà gặp chỗ khác là họ vô đi ngay. Một cô bé chết đọn phòng cho người Mỹ thấy, lương cũng nhiều, vô ngồn gồm hàng hai lương một cô thư kỷ, bảo sao chỉ nhơn Việt không thể kiếm người lên chỗ Tư bếp mà chịu ở với gia đình lên chỗ Tư vì cái tính đã hẹn chết.

Thuở chị mới đến lần, chỉ ở bao ngày thôi, cũn lần đem chị về với chúng. Sau nầy bị chồng bỏ, chị mang con đến ở đây luôn. Thuận đôi đái như người thân trong nhà, nhờ đó mà chị Tư không bỏ đi.

Thuận đứng lên đi chọn áo. Nàng phải chọn màu nào cho hợp với màu áo của chồng. Không biết chiến nay Thành thích mặc áo nâu gì đây ? Bên khoản mặt lúc. Thuận lấy chiếc áo màu xanh lợt mặc vào. Nàng nhớ có lần chồng đã khen : em mặc áo nầy đẹp lắm !

Sau soi trước kiểng thiếu phụ không khỏi thẹn thùn. Mình có vẻ chưng diện quá. Lâu lắm mới được đi chơi mặc lắm, nên Thuận hồi hợp và lòng tăng như trẻ con.

Đã sửa gió bơn. Thành chưa thấy về tới. Chắc chàng còn bận việc ở sở. Mẹ con Thuận đã sẵn sàng chờ đợi...

Rồi bây giờ cũng chưa thấy chồng về. Bà chồn nhớt lại là con bé Cúc. Con nhỏ đi ra đi vô, chín đồng hồ, mong ngóng người chồng. Nó cho trẻ hom đi chơi, không người nào cho được ? Chính Thuận cũn ngồn hồi hợp day nói gì là nó.

Chị bếp lại đến bên :

— Thầy bọn với cô mấy giờ ?

— Sáu giờ, cô sao giờ mấy chưa thấy hàng biết ? Cách kẹt cong việc gì ở sở.

— Ủ ! Mấy ông đến đây ở mà, bận với mèo thì đáng gồi lắm, cho bọn với vy thì ba trật bốn giờ.

Thuận vẫn nói giọn vẫn nói thiết :

— Chị nói vậy hôn. Đã tối vô mét với thầy cho chị coi.

— Ý, tui nói chơi mà cô. Cô đừng học lại nguy tối lắm.

Thuận cười :

— Biết thân như vậy thì mai sốt liệu mà nói. Chị bếp cười trở với chỉ :

— Tại cái tội tui hay lẹp xẹp. Hồi đó tui biết không, ba con Cúc ah. Hẹn dân tôi đi coi hát mười lần cho tui lon cay tới mười một. Vậy mà hễ con nhỏ cha ảnh nó hỏi mấy tiếng là mau mau chạy qua ly.

Sau chị biết ?

— Lần gì hồng biết, cô ? Thì hồi đó thằng chả bọn hỏi với mình sao ? Cô khi nào thằng cả tới trễ hẹn đâu ? Bây giờ cũng vậy hả ?

— Bây hồi đó chị với ảnh bọn hỏi đó tìm hà ?

— Chớ sao cô ? Trời đất ơi, mỗi lần mà bị tới đuổi, ông đánh hăm gì. Cô lấn ông cột thì dưới chưa giường mà đánh. Cô biết hà. Vậy mà tôi biết sốt ra lắ tôi chạy theo ảnh. Bây giờ nghĩ lại mà tức, hồng biết mình mê cái gì mà mê đến vậy ?

— Sao lại tức, nhờ mê chị với ảnh mới lấy nhau đó lắm cái gì mà tức. Ức hiếp mình gì đâu ?

— Tức là bây giờ, người ta lại bỏ mình. Cái thứ đàn ông ấn ở học như vầy. Hồi nào cần lấy mình muốn chết. Thế bên mạng là ở tới bạc đầu, thương em tôi xuống đi. Lỗ đâu chưa thấy, thấy nó bây giờ chạy theo con khác.

— Thôi chị ơi ! Đừng có nói nhiều, coi chừng mai mốt đụng một tổng khác, lại hết chưởi đàn ông.

Chị bếp qua quyết :

— Thôi cô à ! Tôi nhớt đành ở vậy nuôi con. Giá rồi cha hem biết gì nữa cô ?

— Ai không biết vậy, mà điều phần số, mình đâu biết ngày mai ra sao ?

— Tôi vun vái trời phật cho đừng gặp nạn nữa.

Thuận cười :

— Lấy chồng chớ gì mà chị cho là gặp nạn.

Chị bếp thở dài :

— Khổ lắm chớ sướng ít gì cô ?

Nhớ nói lắp đặp với chị bếp mà thời gian trôi qua Thuận không hay, chừng coi lại đã tám giờ hơn. Bữa người trời đã tối đen. Nàng nhỉ buồn vô giận chẳng hết sức. Thành lại nỡ sai hẳn với mình sao? Ngoài mặt nàng vẫn gượng cười :

— Kiếm nay chắc thầy cho mẹ con tôi ở nhà rồi.

— Thầy bọn với cô lắm sao mà giờ nầy chưa về?

Thuận không đáp, mà lại hỏi :

— Thời được... Ấy chị vừa soạn đồ chơi với con Cúc đó. Tôi cho hai mẹ con đi coi hát chi lương đó.

Chị bếp ngạc nhiên trước quyết định của chủ, nên trợn mắt mà nhìn. Thuận cười giải thích :

— Có gì mà chị ngạc nhiên ? Tại khi nầy tôi biết thế nào thầy quên ăn đây ; ở đây, bây giờ bắt nó ở nhà, nó đâu có chịu.

— Ối, con nít mà ăn chưa gì cả ?

— Chị nghe lời tôi đi... Tôi cho ăn đi coi hát đi. Tôi cho mua sữa giấy, coi tiền xe nữa đừng có sợ.

Nghe được đi coi hát lẽ chị bếp khoái trong bụng rồi, nhưng cũng làm bộ mại hơi vậy thôi. Chừng được Thuận bỏ hẳn vô tiền, chị liền đứng dậy cười lên lên đi xuống xuống.

Thuận cũng có giây đôi... Nàng được đến phút nầy thôi. Mẹ con chị bếp ra đi rồi, khi bé Thắng đã ngủ vùi trong nôi. Tội nghiệp thằng bé vẫn cho mặc người bộ quần áo đẹp khi chiều. Thuận bật khóc mấy mươi phút mình.

Cho đến khác không phải vì không được đi chơi... mà khóc vì Thành đã xem thường mình. Chẳng đã hẹn và đặn đi, dặn lại đôi ba lần, mình đã sửa soạn sẵn để đợi chàng, vậy mà rồi lại không về. Thuận nghe tủi thân, nên nước mắt cứ chảy dài.

Thành đi đâu ? Chẳng lẽ hắn hẹn với ai tối quên ự, quên con. Đêm đông thật hiếu hy là cả một sự khó khăn.

Cho đến thật khuya Thành mới mò về. Thuận ra mở cửa. Hai vợ chồng nhìn nhau. Thành cười vả là :

— Xin lỗi... vì bận công việc bất ngờ nên anh không về với em được. Anh quý quá... mai anh xin chuộc lỗi với em.

(CÒN NỮA)

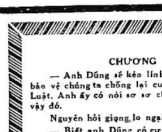

✤ Truyện dài tình cảm của SI TRUNG

(Số 102)

Chết rồi ! Chúng nó bao vây xét phòng. Hương bước lùi ra sau, nàng không quên nắm tay Nguyên kéo chàng bước theo mình :

— Trời ơi, biết làm sao bây giờ đây ?

Nguyên hỏi nhanh :

— Cố phải bọn Luật không chị Lệ ?

— Có thầy đưa mà biết, nhưng tôi nghĩ đó là bọn họ chỗ không còn ai khác nữa. Nghe họ gọi nhau là trung úy và cô nhắc đến Hương nữa.

Nguyên đã lộ sự mất bình tĩnh trên nét mặt, chàng nói nhanh :

— Thôi, vậy đáng phốc rồi. Trung úy là Luật chớ không còn ai khác nữa. Bây giờ... biết tính sao đây ?

Lệ trấn an đối bạn :

— Anh Nguyên và Hương bây bình tĩnh. Chúng ta cứ ở yên trong nầy. Mặc cho nó gọi chúng ta nhứt định không mở cửa. Không lên tiếng. Nhờ kỷ nghiêm. Nhứt định không ai được lên tiếng.

Hương run giọng hỏi :

— Gọi không được... chúng nó sẽ... phá cửa phòng.

Lệ bỗu môi cười nhạt :

— Cửa lầu lắm nó mới đám phá cửa phòng. Cửa chắc và cứng. Vả lại, nếu chúng nó dám cả gan như vậy thì chúng nó phải ít nhứt 5, 10 cửa phòng ở tầng lầu nầy.

Nguyên hỏi trông :

— Tại sao vậy ?

Nụ cười đắc chí hé nở trên môi Lệ :

— Thật là dễ hiểu ! Vào giờ nầy, các gia chủ đều đi vắng tha hồ cho chúng nó rẽo gọi. đập phá. Không có ma nào mở cửa cho chúng nó đâu. Chúng mình giả vờ như đi vắng ! Mặc tình chúng gọi, mình nhứt định làm thinh.

Nhờ trực lại cửa sổ phòng, nàng bảo nhanh :

— Anh Nguyên, đóng cửa sổ lại đi anh. Rất có thể chúng nó sẽ leo vào hàng lối ấy nếu chúng thấy cửa sổ mở.

Nhanh như cắt. Nguyên phóng tới đóng chặt cửa sổ lại ; ánh sáng trong phòng vụt tắt ; gian phòng nhỏ bé tối sầm lại. Lệ khẽ bảo :

— Đừng mở đèn. Cứ để phòng tối như vầy, chúng nó khỏi nghi ngờ. Đoạn nàng nắm tay Hương và Nguyên dìu đi tới đàng giường kêu hai người ngồi xuống. Nàng bắc ghế ngồi đối diện với Hương, trăm giọng nói tiếp luôn :

— Chắc giờ nầy anh Dũng đang dẫn lính trên đường kéo tới đây. Thế nào cũng có cuộc động độ đó đội.

Hương lo ngại :

— Không biết anh Dũng đủ sức ngăn cản bọn các Luật không ?

Lệ cười nhẹ :

— Đủ sức mà ! Cả một lữ đoàn phòng vệ Tổng Thống Phủ không đủ sức « chơi lại » bọn mất vụ đó sao ? Mình đã từng chứng kiến cuộc xác kinh khủng giữa bọn anh ấy và lũ cao bồi đông hằng trăm đứa tại vũ trường của mình.

Nguyên thở dài :

— Chắc thế nào cũng có đổ máu.

— Dĩ nhiên rồi anh à ! Không đổ máu ! tụi mất vụ đâu có ngán. Lính của anh Dũng gan lì ghê lắm. Thấy họ chống nhau với bọn cao bồi, đuổng tối phát nóng lanh. Họ tấn công đối phương thấy gớm lắm !

Hương rùng mình cất giọng khiếp đảm :

— Bọn Luật sẽ có súng ống ghê lắm. Họ sẽ bắn giết nhau một cách... tàn nhẫn !

— Cho chết cha, chết ông bọn ác ôn, cũn đớ một trận. Đụng với quân đội thì chúng nó mới sợ. Thì thường chúng nó chỉ giỏi tại hiếp đáp lương dân mà thôi.

Nghe tiếng dập cửa xa xa, Lệ đưa tay lên miệng :

— Suỵt ! Thôi, chúng mình nên im lặng. Đừng nói gì thêm nữa hết. Chúng nó đã khởi công lục soát rồi đó.

Cả ba người cùng nín lặng, mắt nhìn chừng ra cửa phòng. Nguyên và Hương ngồi rũ tiếng tưởng tìm nhịp đập mạnh. Duy chỉ có Lệ, nàng vẫn giữ nguyên cái mặt bình thản. Nàng vững lòng tin tưởng ở người yêu. Nàng quả quyết là chẳng bọn Luật một chết hết sức dễ dàng.

Trong khi đó ở bên ngoài, Luật dẫn bốn nhân viên thân tín nhứt của mình là Thêm, Cố, Sang và Hiệu vừa đi vừa chạy trên tầng lầu thứ tư. Sắc mặt chàng hiện hiện giận dữ trông như thì chàng sắp xông giết ai đến nơi vậy. Chàng day sang hỏi Cố :

— Cậu trông thấy kẻ chống nó vào gần phòng ấy chớ ?

(Còn nữa)

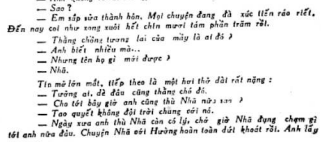

— SỐ 100 —

✤ thâm tình thời đại của **hoài điệp tử**

CHƯƠNG BẢY

Hoặc là, anh nói lại em cả ý mới Đăng tối nói chuyện cùng được Tin cưới bằng cái nhếch nhẹ mắt :

— Tao tưởng mầy nên tìm tới nơi hun. Muốn chính phục bằng tình cảm phải chịu khó sáy mới được.

— Anh không rả cái thứ kẹt của em lúc nầy.

— Sao ?

— Em sắp sửa thành hôn. Mọi chuyện đang đã xác tiến rất riết. Đến nay coi như xong xuôi hết chín mươi tám phần trăm rồi.

— Thằng chồng tương lai của mầy là ai đó ?

— Anh biết nhiều mà...

— Nhưng tên họ gì mới được ?

— Nhà.

Tin mở lớn mắt, tiếng thea là một hơi thở dài rất nặng :

— Tưởng ai, đã đàn cũng thằng chả đi.

— Cho tới bây giờ anh công thủ Nhà nữa sao ?

— Tao quyết không đội trời chung với nó.

— Ngày xưa anh thù Nhà cón có lý, chớ giờ Nhà đụng chạm gì tới anh nữa đâu. Chuyện Nhà với Hương hoàn toàn đôi khoét rồi. Anh lấy lý gì để ác nhau.

Tin ngang hướng :

— Nó sắp làm em rể tao, tao công khóng ưa. Mặt tao như vầy cần đi ra khỏi nhà nầy, mặt nó sức mấy lại được bước cô. Nó cha đời hơn tao hả.

— Em thấy đáng ra anh cần phải thương mến Nhà, thương hôn nhơn tụi em.

— Tao chẳng đết hôn nhơn bậy bạ của tụi bây đâu cũng.

— Anh nói liều mất rồi. Nghe cho em phân bầy đi. Nhà không có tội gì hết. Anh ra khỏi nhà nầy là do ý của ba. Nhà không hề tham dự chút chuyện nào. Đó là điều thứ nhứt. Điều thứ hai, hôn nhơn của tụi em là một sự vẻang buộc Nhà, nhờ đó Hương nó bị bỏ rơi, tình trạng chết với của Hương sẽ dễ dàng cho anh chinh phục. Anh chưa thấy tụi em đánh cho anh một dịp tốt lắm sao ?

Lặng gần trong nghĩ ngợi một lúc. Tin gục gặc đầu :

— Mầy có lý một phần nào. Nhưng như vậy chỉ có lợi cho tao thôi. Tao tốt đẹp là để lo chuyện cho thằng Đăng. Nó phải có lợi thay sẽ tao.

— Cái lợi của Đăng, nếu có thì, cũng lắm cũng chỉ bằng tiền thôi như em nói. Tình thế em bây giờ khó khăn lắm rồi, không phương xoay trở được đâu. Anh Đăng có ý làm tan nát hạnh phúc em tội nghiệp.

Có một tiếng hước đưa tới trong ra. Tin nghe nhận được thì, ông Khiêm đã có mặt. Tay ông cầm cây quân truyền kiếm hiệp.

Tin hơi lúng túng trong bộ dáng nửa muốn chào ông Khiêm nửa không. Ông Khiêm nhếch mép nói :

— Khái, khái thì lỉ nói tao gì hết. Đường phố rộng bộ hết chỗ cho mấy ngược xuôi rồi sao ?

Tin nép vòng chút lỉ :

— Con có chuyện nói con Loan mới về đây. Con xin nói mau là không để bào hai ba đầu mà sợ.

— Biết, bởi ai đầu có muốn bào tao nữa cũng có được đâu. Nhưng sao, cậu có chuyện gì nói con gái tôi ?

— Chuyện được giải quyết hết rồi.

— Nhưng tôi là bậc cha mẹ nó, tôi chưa được hay biết gì nên thắc mắc muốn nghe lại được không ?

Tin nhìu mày khó chịu :

— Hôn lăm như thế tôi tôi đã cho gái ông nầy.

— Biết đâu Cậu nói ngay hôm nên, được Tôi kêi tôi đâm tin cậy cậu. Chuyện ra làm sao ?

Tin buông gọn :

— Hôi con gái ông thì biết.

Ông Khiêm day sang Loan :

— Nó nói gì đó con ?

Loan ngẩn ngơ, nhìn đã hết Tin : Không đợc thấy ở Tin một ý ra sao hết. Loan :

— Chuyện của anh, thời anh nói rõ ha nghe đi.

Tin đết thêm điều thước khác :

— Đại khái là tôi có ý giám cho hôn nhơn của con gái ông sau nầy. Cô người nhờ tôi mai mối nói chuyện đó nó.

Ông Khiêm mở miệng mắt qua đôi giây lát :

— Sao lại nói chuyện nói nó. Cậu coi mặt tôi không ra gì sao. Hôn nhơn của con gái tôi mà cậu không nói tôi gả được sao ?

— Tôi chuyện của trong đáng đó ý đối đến nên tôi thấy chưa nói lắm. Chừng tụi nó thích hợp nhau, tôi nhỏ tôi sẽ thông qua cho ông biết.

(CÒN NỮA)

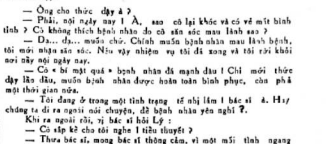

● của LAN SƯƠNG

Số 78

(Phỏng tác theo danh phẩm của Henrode Thémérch)

Người nữ y tá bí mật

— Đau cô, gì đó lắm phận của tôi !

Bác sĩ cười...

— Đây cô xem bịnh nhân thế đâu... nội ngày nay chẳng ta có thể cho được đây.

— Ông cho thước đặy à ?

— Phải, nội ngày nay ! À, sao cô lại khác và có vẻ mặt bình tĩnh ? Cô không thích bịnh nhân đó cô sắn sóc mau lành sao ?

— Đa... dạ... muốn chớ. Chính muốn bịnh nhân mau lành bịnh, tôi mới nhận sắn sóc. Nếu vậy nhiệm vụ thì đã xong và tôi rời khỏi nơi nầy nội ngày nay.

— Cô « bí mật quá » bịnh nhân đã mạnh đau ! Chỉ mới thước đặy lần đầu, nhưn bịnh nhân được hoàn toàn bình phục, cho phá một thời gian nữa.

— Tôi đang ở trong một tình trạng tế nhị lắm ! bác sĩ ơ. Hay chẳng ta đã ra người nói chuyện, để bịnh nhân yên nghỉ ?.

Khi ra ngoài rồi, tự bác sĩ hỏi ý :

— Cô sắp kể cho tôi nghe I tiểu thuyết ?

— Thưa bác sĩ, mong bác sĩ thông cảm, vì một mối tình ngang trái mà tôi không thể cho bịnh nhân thấy mặt tôi.

— Thế thì được, Cô cho tôi thời gian tìm người thay thế. Ít nhất là sáng mai tôi có người và cô mới đi được.

— Tôi muốn đi chiều nay.

— Người ta thường phận việc vào buổi sáng mà không bao giờ nhận việc vào buổi chiều.

Lý gật đầu, nói nhẹ nhàng :

— Cũng được biết lắm sao bác ?

— Tôi đi vô. Sáng mai tôi trở lại thăm bịnh nhân và đem người thế cô.

Sau khi dặn dò Lý vài lời về chăm sóc bịnh nhân, bác sĩ ra về.

Lý trở lên phòng thăm bịnh nhân. Nàng ngồi trên chiếc ghế kê cạnh của sổ đối diện với giường của Hiếu. Tâm trí nàng lanh quanh với bao ý nghĩ :

«Không nghĩ ngợi gì nữa. Hạnh bỏ Hiếu trong lúc đau ốm thế đi tìm tình nhân. Thật là một người vô lương tâm...

Bịnh nhân trở mình, toàn thân chuyển động.

Lý vội vàng mang nhiều trang lên.

Hiếu cố ngẩng đầu lên khỏi gối, rồi lại rơi xuống vì sức con yếu

Lý đặt đầu bịnh nhân, cho uống ly thuốc nước.

— Cám ơn !... Cám ơn !

Lý hỏi giọng run run :

— Ông tình rồi hả, ông Hiếu ?

— Tôi khoẻ lắm, cô ! Chỉ cho yếu chút đỉnh thôi... Hình như tôi ngủ lâu lắm phải không ? Cô... Những tôi đang ở đâu đây ?... Cho cô ? Hả là ai ? Tôi có nhìn mà thấy cô... Thấy cô đợi và hiểu như bắt tiếc đến sắn sóc tôi... và tôi đau quá... Tôi đau quá ! Tại sao tôi đau hả cô ? Cô có thể nói cho tôi nghe chớ ? Tôi không nhớ gì hết. Tôi quên tất cả... chỉ còn nhớ mang máng là tự nhiên tôi ngã ra đau chính bên quá !

— Hôm qua à ? Không phải, ông nhớ lắm rồi... Ông đau 15 ngày rồi.

— Mười lăm ngày... tôi mê man suốt 15 ngày à ?

Lý gật đầu.

— Tôi không cho ở khách sạn hả cô ?

— Thưa ông không ! ở đây là ngoại ô thành phố, yên tĩnh lắm, rất tốt cho ông dưỡng bịnh.

— Tôi hiểu rồi... nhưng, cho tự tôi ?... Hạnh... cô ấy ở đâu ?

Tại sao không ở đây với tôi, giờ lúc tôi đau, nằm nơi xa lạ thế nầy ?

Lý đã chuẩn bị lời giải đáp cho câu hỏi từ lâu nên đáp xuông ngay :

— Bà nhà vắng ở tại khách sạn, theo lời khuyên của bác sĩ. Vì sự cố mặt của bà sẽ làm đau xác động và bịnh ông khó lành...

CÒN NỮA

bình minh
CƠ QUAN ĐẤU TRANH CỦA NHÂN DÂN MIỀN NAM

TẾT NĂM CON DÊ SẮP TỚI !
Bạn đọc nhớ đón xem cho
kỳ dược tập báo
XUÂN BÌNH - MINH
★
BÌA XUÂN IN OFFSET 6 MÀU LỘNG LẪY
VỚI 11 QUYỂN LỊCH ĐẸP 1967 GỒM 6 TẤM
CÙNG IN OFFSET
●
♥ Đăng quảng cáo trên Xuân bình-minh sẽ là cơ hội quí báu nối liền cửa hiệu của quý vị với đông đảo khách hàng. Xin đăng chỗ tốt sớm, vì số lượng báo có hạn.
Tiếp xúc với Ty Quản Lý bình-minh tại 211 Đại lộ Nguyễn-thái-Học Saigon.

Sổ Tay

(TIẾP THEO TRANG 1)

không. T.C cũng sẽ... có bom nguyên tử và có cả tên bom sự phóng đoàn của mình.

Chỉ trong 14 tháng 11 ngày sau khi hiệp Mac Tư Khoa ra đời, Trung Hoa lần đầu tiên ngày 16-10-1964, Trung Cộng cho nổ quả bom nguyên tử lần đầu tiên mình 19 Kilotonnes, hay 10 ngàn tấn chất nổ có liên minh nhất I. N.... Lời tuyên bố năm trước của Quốc ngoại. Nhưng đã thành sự thật.

Và hơn nữa trong 2 năm nay, Trung Cộng đã cho nổ thử nguyên tử đến 5 lần theo qua trình tiến triển như sau :

— 16-10-1964 : 1 quả bom N.T. có sức mạnh 10 Kilotonnes
— 14-5-1965 : 1 bom N.T. thả nhỏ từ 20 đến 70 Kilotonnes
— 9-5-1966 : 1 bom N.T. thả bằng 100 Kilotonnes có chứa đựng nhiệt độ khinh khí. Đợt lượn thế gồm bao biết chú ý.
— (?) 10-66 : 1 bom N.T. thả từ cao bằng tiêu mang thêm và phóng lên nổ trên không. Cả thế gồm xôn xao.....
— 28-12-1966 : 1 bom N.T. thả nhỏ lối vài trăm Kilotonnes

Điều đáng chú ý là trong năm 1966, Trung Cộng đã cho nổ thử Nguyên tử đến 5 lần, bắt chấp sự bài bình đã lan tràn khắp thế giới. Đành rằng, từ vụ nổ thử nghiệm nguyên tử đến thật sự có khí nguyên tử hãy còn một khoảng thời gian có thể 5, 6 hay 10 năm, nhưng hiện nay, thế giới đã của thấy một sự đe dọa thường xuyên phát từ Trung Cộng với dân số 710 triệu người đang được ra, tiết vô trang tinh thần hiếu chiến mệnh danh là « tư tưởng Mao Trạch Đông » đó ».

Người ta ít có những người biết nói chuyện có cảm đao bén trong tay. Mà người ta phải lo sự thế giới nếu lại vào tay kẻ cầm đồ bắc chiến. Đây là trường hợp Anh, Mỹ Nga đã có bom nguyên tử và nay Trung Cộng cũng có bom nguyên tử. Chính các nhà Lãnh đạo Nga sô từ trên Kroutchev đã ý thức rõ rệt sự lại kẻ trên, cho nên trước, đây, một mặt Nga sô rút hết đạo binh chuyên trên và các khoa học gia nguyên tử của mình từ Trung cộng trở về nước, mặt khác, Nga sô bước long phải kỹ thân hiệp ngưng thí nghiệm nguyên tử với Anh, Mỹ ngày 5-8-1963.

Và cũng vì thấy đó đơn khoa của các nhà lãnh đạo ở Điện Cẩm Linh như đã kể mà nảy bắt bỏ giữa Bắc Kinh và Mạc tư Khoa mỗi ngày thêm trầm trọng cho đến nay, hai nước đồng chỉ lãnh đạo cộng sản quốc tế đã trở thành... hai kẻ thù đích chẳng đội chung trời.

xXx

Có ai tức tiếc liên kiến Chính vì vậy các nhà lãnh đạo các quốc gia trên thế giới ngày nay, phải nhìn sang Trung Cộng mà nghĩ đến vấn đề của chính lòng trong tương lai.

Con bom tại việc 5 lần cho nổ thử nguyên tử của TC, đúng ra chưa phải là một hiểm họa đã đến nơi rồi. Thật vậy, nếu chúng ta nhớ lại trong vòng 2 quả bom N.T của Mỹ thả xuống trên đất Nhựt (6-8-1945) hay là sau đó nhà thế chiến chấm dứt, cho đến ngày kỷ lục hiện nguyên thí nghiệm N.T. trên thế giới đã có ngót 500 lần nổ thử Nguyên tử với sức mạnh chung lối 500 Mégatonnes tức 500 triệu tấn chất nổ TNT thì... chỉ 5 lần nổ nguyên tử của T.C (1 phần 100 sanh với Anh Mỹ Nga cũng đang khiếp.

Tổng số 500 lần nổ thử nguyên tử nơi trên, chia ra : NY trên 250 lần nổ thử có sức mạnh chung lối 150 Mégatonnes (1 Mégatonne bằng 1 000 Kilotonnes hay 1 triệu tấn).

NGA SÔ : Trên 150 lần, nhưng sức mạnh chung lại nặng hơn Mỹ, lối 300 Mégatonnes.

ANH : 25 lần, THÁP ... vì lần nhưng chưa đang kể vì sức mạnh cũng như vì kỹ thuật chế tạo.

Vậy ý thực về sự lan tràn bom trong tương lai kể trên, người ta vẫn không lấy làm ngạc nhiên khi được biết trong năm nay, Nga sô và Mỹ thật sự... bắt tay để trừ một hiểm họa cho nhân loại. Nếu cách nhau mấy bom N.T. của Trung Cộng nổ là mối lần đây NgaMỹ sách lại gần nhau... Đó mới là ảnh hưởng mạnh nhất và quan trọng nhất của bom N.T. Trung Cộng.

BÌNH-MINH nhựt báo đứng dẫn và thẳng thắn phản ánh sự thật...

TIẾP THEO B TRANG 1

Vấn đề thương cảng

Được hết vì vụ dinh công ở Thương Cảng Saigon Thiếu tướng nói ông đã chỉ thị cho các giới liên hệ phải giải quyết mau lẹ để tránh tình trạng ngưng trệ việc tiếp liệu nhật là hiện nay đã gần Tết.

Nói về vai trò của quân đội trong năm 1967, Thiếu Tướng cho biết quân đội V.N.C.H vừa có các cuộc hành quân diệt địch vừa yểm trợ các đoàn cán bộ Xây dựng Nông Thôn, ông nhấn mạnh... sản đội sẽ hành động như những cán bộ. Thiếu Tướng cho cho biết là năm 1067, quân đội cũng đã tỏ hết thêm trách nhiệm và thêm giao ngay cho không phải an nhàn như có người đã tưởng lầm cho rằng chỉ có quân đội Đồng Minh tấn công diệt địch.

Hướng về nông thôn

Vẫn theo lời Thiếu tướng Chủ tịch, công cuộc xây dựng nông thôn năm 1967, sẽ có hiệu quả vì đường lối mà Thiếu tướng Chủ tịch tỏ ý mong rằng năm 1967 nên vận nghệ sẽ hướng về nông thôn.

Theo ông, nếu các vấn nghệ sĩ chịu ky sinh một hay hai năm sống tác cho nông thôn, thì công cuộc xây dựng Nông thôn sẽ rất tốt đẹp.

Thiếu tướng cho biết là ông đã chỉ thị cho Bộ Canh nông nghiên cứu một bộ luật mới về cải cách điền địa nhằm giúp đỡ nông dân một cách hữu hiệu và tích cực hơn. Theo ông Du số 57 đã quá lỗi thời và rắc rối. Thiếu Tướng cho biết Chủ tịch sẽ ký gấp đó để bảo chỉ được phổ biến về nông thôn nếu bảo chỉ nói về nông thôn.

Thiếu Tướng cho biết thêm là trong kinh lý ở các vùng quê và trong các dịp tiếp xúc với dân quê ông thấy rằng người dân ở đây rất chất phác và giản dị. Họ chỉ mong có an ninh và các viên chức ở địa phương trong sạch.

Đi Úc và Tân Tây Lan

Nhân dịp này Thiếu Tướng tiết lộ cho biết là vào trung tuần tháng 1-1967 đây lối mới Úc Đại Lợi và Tân Tây Lan ông có thể sẽ sang thăm hai nước đó.

Theo lời Thiếu Tướng thì hiện nay chưa có một dự trù nào để một một hội nghị tương tự như hội nghị Honolulu và Manilla, tuy nhiên nếu tình hình đòi hỏi thì sẽ có một hội nghị tương tự.

Trong dịp, ông Thiếu Tướng cũng đã xác nhận là ông sẽ không ra tranh cử Tổng Thống và trở vùng của ông là trở về với nghề nông quân.

TIẾP THEO H TRANG 1

cuộc TT nhập cảng pin) được xem như một sự thắt bát.

Bằng chứng điển hình là, mấy cục pin mà Tổng cuộc vừa nhập cảng chỉ có tiếng, mà trên thực tế thì lại không thấy triệu chứng tốt đẹp đáng kể nhận nhiều.

Chúng tôi nghi rằng từ nay đi chánh phủ có muốn bình ổn giá cả bằng cách tự nhập cảng như trường hợp Tổng cuộc tiếp tế ở nhập cảng Pin, thì cũng nên xét lại thật kỹ những sự lợi hại có thể xảy ra.

Số đi chuyện tôi đưa ra vấn đề như vậy là muốn nên kinh tế đang bao giờ bị thao túng, thì trường bị xáo lộn một cách vô lý, mà lại quá tai hại nhiều chỉ vì phía đồng bào tiêu thụ mà thôi !

Vấn đề heo sống và heo đông lạnh

Trong một bài báo trước đây, đề cập nên đề heo sống và heo đông lạnh, chúng tôi có nói đến việc nghiên cứu để thành lập « vòng đai chăn nuôi » ở Đô thành để đó phương tiện cung ứng heo sống cho nhu cầu cần thiết. Được biết công tác nầy ngoài Bộ Thương Mãi ra, còn có rất nhiều cơ quan bàn đang nghiên cứu rất kỹ để thực hiện chương trình to lớn trên.

bình minh

Tiếng dội sau Á vận Hội về đoàn cầu V.N.

Cầu thủ Phạm v Lắm

BỊ PHẠT TREO GIỜ 3 THÁNG

KHÔNG ĐƯỢC ĐÁ TRONG HỘI TUYỂN Q.G

♦ của DŨNG-MINH

SAIGON.— Trong phiên họp đêm thứ tư 28-12-66, tại trụ sở TCTCVN, Thiếu Tá Cao sơn Phước đã đưa đề án bàng trên V.N. để tường trình số các lý do thật sự nặng nề của đoàn cầu thủ trước Tân Gia Ba tại Đại nghị Á Vận Hội nhằm thể nào xử đúng thật công bằng nghị sẽ xử luôn trường hợp của cầu thủ Phạm văn Lắm toàn đánh lén bị trọng tài đuổi ra sân.

Sau khi trình bày sự việc ở Lâm gây ra và nhắc lại chuyện Lâm đánh lén với cầu thủ Ấn Độ ở giải Merdeka các ấy viên của TCTCVN liên thảo luận để định phân phạt đối với đương sự.

Mặc dầu được ông Quy (đầu đề bội Quan Thuế) giữ vai trò luật sư biện hộ cho Lâm nên ra rất nhiều lý lẽ để bị can mang hưởng được trường hợp giảm khinh, như lấy cớ trạng sưu đã chuẩn lối lần nay. Nhưng vì tội của Lâm quá rõ ràng nên TCTCVN đã quyết định phạt treo giờ Lâm 3 (ba) tháng không được đá cho hội tuyển Quốc Gia, nhưng chưa chế cho Lâm được bình tực nào ở các hội nhà (tức Quan Thuế).

Bàn ăn sáy được TCTCVN thông báo cho Ban tổ chức Á Vận Hội Thái Lan và Tổng Cuộc Tức Cầu Á Châu.

TIẾP THEO S TRANG 1

Ủy ban lãnh đạo Quốc gia nói tiếp ngay từ bây giờ chúng ta phải cố gắng thực hiện việc tổ chức và đoàn ngũ hóa nhân dân viCông sản thường lấy thôn quê để bao vây thị thành. Trung tương nhân mạnh hiện tại quân số của chúng ta lên tới 600 ngàn quân, lại còn có gần 400,000 quân của quân đội Đồng minh bổ trợ, vì thế, vì trên phương diện quân sự chúng ta đã sức đặt định, công như bắc vệ an ninh cho thôn ấp.

Cũng trong dịp này Trung tướng Nguyễn văn Thiệu đã cái chính một vài tin người tạo cáng qua năm 1967 quân đội Đồng minh được giao phó trách nhiệm chính yếu Quân Cộng-sản còn quân đội Việt Nam Cộng-Hòa lại được nhiệm vụ thứ yếu là bình định nông thôn. Trung tướng nói « nhiệm vụ chính yếu của chiến tranh là nông thôn"và nhân dân, quân đội V N sẽ thực hiện nhiệm vụ chính yếu nầy ngoài nhiệm vụ quân sự thuần túy, còn nhiệm vụ diệt địch tại vùng nhà của quân lực Đồng minh là yên trợ và phụ thuộc.

Chính quyền họp phái trong tương lai

Trung Tướng cho hay vài tháng nữa một chính phủ hợp hiến ra đời. Chính phủ trong lai sẽ gồm các phái có lựu thuần của khối lớn nhất và kỷ luật nhất là 600.000 người của quân đội mới sẩm chiến thắng Cộng sản.

Trung Tướng cũng đã nhấn mạnh những Cộng Sản phải có đoàn thể công như tổ chức và cụ thể hóa đoàn ngũ nhân dân. Tuy nhiên phải ý thức hòn phận trách nhiệm và cần phải có tinh thần yêu nước thực sự.

Quân đội VietNam, Trung Tướng nói vì tình trạng chiến tranh hiện nay trường thành cho nên không khỏi xảy phải khuyết điểm về kinh nghiệm cũng như khả năng chuyên môn, tuy thế chính phủ hiện tại luôn luôn cố sẵn bằng những thiếu sót về tinh thần cũng như vật chất bằng cách mời các bà quan đội và người có chính quyền tự kiểm thảo lấy việc làm của mình để xúc sai.

Trung tướng cũng mong mỏi quân đội xem thế về người và tinh thần vì Trung tướng quan niệm lâm chính trị thường sinh chia rẽ và chiến đấu luôn luôn gây tinh đoàn kết.

Trước đó, Trung tướng Chủ Tịch Ủy Ban Lãnh Đạo Quốc gia đã cùng Thiếu tướng Nguyễn văn Mỹ, Thân Minh Trường Liên quân Th.T.Nguyên văn Lá, Thanh tra Quân phí, Đại tá Hải quân Trần văn Chơn, Tư lệnh Hải quân, Trung tá Hải quân Nguyễn văn Anh, Thanh mưu Trưởng Hải quân cùng tất đông sĩ quan khác viếng thăm Bịnh viện Hạm Hải Giang 400 và Bịnh viện Hạm Hải Giang 401 trước bến Bạch Đằng, Saigon.

TIẾP THEO O TRANG 1

truy kích và diệt địch. — Các binh sĩ nhảy dù này là 1 phần trong lực lượng gồm nhiều trung đoàn thuộc quân lực VNCH thám dò cuộc hành quân, nhằm vào cứ điểm VC trong tỉnh ChưngThiên,cách Saigon trên 200 cây số phía Tây. Cho đến ngày 29-12, quân ta đã hạ 89 VC tại chỗ. Tổn thất về phía ta được ghi nhận rất là nhẹ.— Đài VOA loan tin hàng ngàn binh sĩ VNCH đã càn quét qua vùng U - Minh tìm VC nhưng chỉ gặp sự chống cự lẻ tẻ của địch. (TV)

TIẾP THEO H TRANG 1

Cuộc phát kích của địch kéo dài gần một tiếng đồng hồ, số tổn thất của lực lượng Hoa Kỳ tại đây được coi là nhẹ.

Vẫn theo nguồn tin trên thì vào lúc đêm qua những đơn vị phòng binh thuộc trung đoàn 12 và 13 thủy quân Lục chiến Mỹ ở cách Đông Hà chín cây số về phía Tây bị địch phát kích dữ dội 100 đạn 120 và đạn súng cối 81 và 82ly.Lực lượng Hoa kỳ đã bắn trả lại vào những vị trí địch nhưng không tỏ sự tổn thất cho biết về phía bạn được coi là trung bình.

NHỮNG KHÁCH SẠNH ÂN BAN NGÀY ĐỀU ĐẾN
Nhà hàng THANH - THẾ
1-3, đường TẠ-THU-THÂU — SAIGON
VÀ BAN ĐÊM KHÔNG QUÊN
Tửu Quán TRUNG THÀNH
(GẦN CẦU BẰNG-KY)

SAIGON-TAIPEI-SAIGON
Thứ Ba và Thứ Bảy
Bay từ Saigon đến
VIETNAM HANG KHONG
Thứ Hai và Thứ Sáu
Super Constellation
CHINA AIR LINES
Xin hỏi chi tiết về giá, sự mới các Hãng Du Lịch hay
AIR VIETNAM
CHINA AIR LINES

PHỤ NỮ BỊ BỊNH BẠCH ĐỚI HẠ !
Bịnh này mới phát không hại đến gia, nhưng để lâu ngày sẽ bị đau tử cung, đẹp mòn con người, sáng sủa cũng ốm yếu tiếng máu, mặt mày xanh xao, tay chân bủn rủn, thường hay đau lưng, biếng ăn khó ngủ, HUYẾT TRANG RA DẦM DỀ bịnh tanh khó chịu. Quí Bà Cô nên dùng :
Nữ Đới Bửu Phước Linh
Các chứng bịnh trên mới phát hoặc lâu ngày đều trị được
K.N. số 932 ngày 23-7-64
PHỤ NỮ THIẾU MÁU
Kinh kỳ không đều, biếng ăn ít ngủ, mặt mốc đau lưng, da xanh xít mét có kinh đau lưng, máu huyết xấu, đau tử cung, quí bà nên dùng :
PHỤ KHOA Bổ Huyết Hoàn Phước Linh
Tổng phát hành : Nhà thuốc Phước Linh, 110-bis Không Tử (Cố đô bán ở khắp tiệm thuốc Bắc). K.N. số 798 ngày 4-10-

TIẾP THEO N TRANG 1

cảng khác, hàng viết chi xanh. Gỏ miếng giấy ra, qui nhiều bên dưới con nguyên nhân hiệu của ông.

Đây là một trường hợp điển hình đã gây ra những nỗi khó khăn của các thương gia trong thời gian gần đây.

Người ta lại còn nghĩ đến những trường hợp như sau : đã khiến cho hàng hóa phải bị trễ rai. Như vụ tàu S/S Kimisia đã cập bến Saigon, rồi không hiểu vì một lý do gì đó, tàu nầy lại rời bến ra Vũng Tàu đậu từ ngày 23-10-66, đến ngày 1a ngày 29-10-66, vào chưa trở vào.

Và hiện đang có chiếc tàu S/S United Onward cho đây hàng xác mà không có bến để cập đầu cầu, thương gia đang tha thiết có hàng vài để tung ra bán vào dịp Tết sắp.

Sau những điều kể là trên đây có lẽ giới tiêu thụ sẽ thông cảm với các thương gia một phần nào.

XUẤT HÁT ĐẶC BIỆT
3giờ chiều thứ Bảy : 31.12.66tại rạp HƯNG ĐẠO trên sân khấu
THANH MINH THANH NGA
(do Huỳnh công Minh ấn chế)
♠ Một cuộc gặp gỡ bi hùng lần đầu tiên những danh tài « gạo cội » của 3 đại ban nhiều uy tín
Thanh Minh Thanh Nga — Dạ Lý Hương — Kim Chung
● Gồm có : Ut Trà Ôn, Ngọc Bích (K.C) Bạch Tuyết, Thanh Sang, Tư Rọm, Mai Lan, Minh Tân, Tư Nhỏ, Bà Năm Bịnh (D.L.H) Việt Hàng, Ngọc Giàu, Kim Quang, (I.M.T.N) diễn lại trọn vở hát nổi tiếng nhất của Hoa Phượng—Ngọc Biện trên sân khấu Dạ Lý Hương trong năm 1965.
TUYỆT TÌNH CA I (tức Người đổi diện lương tâm)
— Thể theo lời yêu cầu của đa số khán giả mộ điệu sau khi xem, «TTC II muốn được xem lại mà trước đây chưa có dịp xem
♥ Vở hát mà Ut Trà Ôn đã nổi danh vai biểu hiệu « Ông Cả Quận 9 »
♥ Chưa có dịp xem, Quý vị hãy đến xem cho được. Đã xem rồi Quý vị cũng thích thú hơn với thành phần nghệ sĩ vừa được tăng cường : Cô Ngọc Giàu và Hề Kim Quang trong 2vai Ba Lan, và Ông Thơ Phát Lai...Một xuất hát nhiều công phu quy tụ và đánh dấu một cố gắng phục vụ khán giả trong ngày cuối năm 1966.
H ỦYNH CÔNG MINH kính mời.

MÌNH ƠI ! ĐÊM NAY MÌNH HẸN Ở ĐÂU ?
Ở VICTORIA
VICTORIA là :
♦ Là nơi hẹn hò của những thì tử giai nhân.
♦ Là nơi giải trí của những người bảo học phong nhã.
♠ Là nơi lý tưởng của những người sành điệu.
KHUNG CẢNH : Huyền ảo — Thơ mộng — Sang trọng
NIGHT CLUB VICTORIA
417 V5 Đi Ngay Phú Nhuận

PFAFF 80
Machine à coudre familiale à point droit
PFAFF
CARL SCHLIEPER Kaiserslautern (Germany)
GIÁ PHỔNG ĐỊNH 24.500đ.
Ngày giao hàng ước định : 3 tháng.
đặt mua nơi nhà Tổng phát hành
KIM TIN
210 bis - Thành - Tôn Saigon

HỒNG NGUYÊN
Mỹ dung lộ
Làm cho da mặt mịn màng. Tiêu tan cái nám đen, các thứ mụn. Biến mặt ai rám Sáng chói em
Nhà thuốc Hồng Nguyên
Nhà Bào chế Hồng Nguyên

LỜI BÀN ĐUA NGƯỜI

KỲ ĐUA THỨ BẢY 31-12-66

BỘ NHỨT

Ngựa C4— Đua 1.400th.
Hoàng Lộc nhớt — Phi Em nhì — Phi Sơn ba

BỘ NHÌ

Ngựa C4— Đua 1400th.
Tiểu Hồ Điệp nhớt — Hồng Sang nhì — Chí Đức ngược

BỘ BA

Ngựa B4— Đua 1200th.
Sanh Lợi nhớt — Bửu Nghĩa nhì — Anh Phụng ngược

BỘ TƯ

Ngựa A3-B3— Đua 1500th.
Caprice nhớt — Bửu Hương nhì — Đào Ngọc Long ngược

BỘ NĂM

Ngựa B4— Đua 1200th
Bửu Long nhớt — Bửu Đỉnh nhì — Phi Ao ngược

BỘ SÁU

Ngựa D4— Đua 1200th.
Vang chì Lăng nhớt — Bảo Văn nhì — Ô Cờ ngược

BỘ BẢY

Ngựa D3— Đua 1000th
Hoa Văn nhớt — Phi Lộc nhì — Thanh Quang ngược

TIẾP THEO A TRANG 1

Rầu thối ruột

Ông Trần văn Đỉnh tuyên bố trình bày cần định chế hòa chánh đáng

Theo ông, quốc gia ta tôn tại được đến nay là vì đã có chánh đáng, không ai có quyền ngăn lý chánh đáng mà gọi là «dưa chua» nát bét (lời phát biểu của ông Đỉnh văn Quý) Vì việc quân nhân ông cũ, lần chánh trị ông Minh chỉ trích ông Quý nói không đúng và có lẽ những lời của ông Quý lâm các trường lãnh rất thái quá. Vì đối lập, ông Minh nói là quyền của dân, đối lập đã xây dựng.

Ông Nguyễn quí An nói rằng đối lập phải do Quốc Hội. Ông An bác bỏ đề nghị lành tự đối lập hướng quyền như đã nói trên biểu, nếu không phải là dân biểu. Chớt hết điều gia nói không thể trước quyền ông cũ của quân nhơn.

Chỉ bị nhục

Ông Hoàng xuân Tửu cho rằng chánh đáng từ xưa đến nay chỉ bị nhục bị khô trái với các nước văn minh và chánh đáng được hoạt động để đáng. Các đảng phái đã bị ghét cho Quốc gia dân tộc. Vì thực trạng đáng ông Tửu nói rằng chánh đáng chưa hòi sanh vì chưa được sanh.

(Ông Tửu xin một phái mặc nhiên xác sinh lãnh đạo đảng viên đã bị sinh cho Tổ Quốc). Sau hết ông Tửu kêu gọi trách nhiệm của Q.H tránh chế bỏ chánh đáng cho sinh hoạt chánh trị quốc gia, tiêu biểu theo những điều kiện thực tế.

Luận điệu của đặc tài

Ông Nguyễn thành Vinh đã kích những luận điệu cho là chánh đáng nát bét, là ngày hiểm là xôi thịt vậy. ông Vinh cho đó là luận điệu của thực dân phong kiến

mỏiquan niệm đáng phải như vậy. Ông kêu gọi cần có quan niệm đúng đắn về đảng phái rõ nói có thể định chế hòa đáng phái đúng đắn được. Ông Vinh tố những kẻ lâm chánh trị «nhảy dù», chỏ có hội nhập vào Chánh quyền và chánh những kẻ đã vì không có kinh nghiệm chánh trị có thể đắn bắt dân tộc phiền lòng cho một cuộc thí nghiệm. Điều giả đề nghị Quốc gia đánh ngăn khoản giấp đó các chánh đảng cũng có hàng ngũ v.v...

Lúc 10 giờ 25, ông Phan quang Đán đến Q.H và vì không thể ở lâu nên được ông chủ tịch mời lên diễn đàn. Ông cho biết, cho cần nghỉ thêm vài ngày, cho tới chiều nay (29) không thể tới QH góp ý kiến về tu chỉnh S/L 21-66. Tuy nhiên, theo ông Đán, ông có trao cho ông Phạm Đình Hưng một bản văn mà nội dung là lập trường của ông về vấn đề cấy ghép dân cư. Q.H.

Lại 2 ông Minh và Qui

Ông Đán vào Quý lại lên diễn đàn số ông Trần thế Minh khi phát biểu ý kiến có nói câu «một con sâu làm nồi nồi canh», như vậy có tánh cách nhục mạ và thiếu tôn trọng Chủ tịch ấp dụng kỷ luật trong nội quy.

Ông Chủ Tịch liên yêu cầu các dân biểu đừng đã kích cá nhân đừng thái kêu gọi ông Minh lên nói lại câu nói đó. Ông Minh vắng lúc nay.

Định chế hòa đối lập chánh trị

Đến đây thuyết trình viên Đặng văn Sung đưa ra 5 câu hỏi để Q.H biểu quyết.

Kết quả 64 phiếu chấp thuận câu đầu như sau : Quốc gia công nhận chánh đảng giữ vai trò thiết yếu trong chế độ dân chủ.

Câu thứ 2 có 87 phiếu chấp thuận : Quốcgia tôn trọng và khuyến khích chánh đảng đối lập.

Câu thứ 3 là : «Quốc gia công nhận cự định chế hòa đối lập chánh trị» có 88 phiếu đồng ý.

Riêng 2 câu hỏi chết thuyết trình viên xin rút lại để các phần sau giải quyết.

Để mục chánh đã xong, QH lại thảo luận lại vấn đề Giám Sát viên mà tuần trước khi biểu quyết vấn đề nầy không có kết quả.

Theo ông Chủ tịch UBTN về đề vấn đề được đặt trở lại là do có 16 dân biểu đưa kiến nghị và lại bàn trước UBTH đề nghị Giám Sát viên thuộc đệ 4 quyền nhưng nay lại khác vì nó sẽ đặt trực thuộc quyền Quốc Hội.

Ông Nguyễn cao Kiều bình vực lập trường có Viện Giám Sát ý dân mà hoặc là chủ tịch ủy ban cho biết bộ quốc như vậy.

Ông Phan như Toàn không biểu trong Nam thế nào cho đúng trường hợp ấn cấp tháng sau. Vì cứ trự ấn quyền cho một mà thôi. Ấn cấp cho một người lập ấn bị bắn, cho ấn cấp cho người lập ấn bằng gì cả. Chốt hết ông Toàn mới không lập Viện Giám Sát không là khuyến khích ấn cấp hay sao ?

Sau một hồi thảo chung quanh vấn đề «ấn cấp, thối nát», Q.H. phải ở lại biểu quyết và vòng thì được qua bán thông số tức 64 phiếu chấp thuận số có thêm viện Giám Sát. QH tạm bế mạc hồi 12 giờ 30 và sẽ tái nhóm phiên họp chiều.

BÁC SĨ THƯỜNG TRỰC
(Tối thứ sáu 30-12-66 từ 19 giờ đến 6 giờ sáng mai sau)
(Trưa thứ ba 31-12-66 từ 13 giờ đến 14 giờ 30)
B.S. Phạm Huy Sinh 180, Đinh Tiên Hoàng — SAIGON
B.S. Phan văn Đương 156, Lý Thái Tổ — SAIGON
B.S. Bùi thị Nhu 64, Đường Bắc Việt, Phú Thọ — CHOLON

CHUYỆN MỖI NGÀY

(TIẾP THEO TRANG 1)

Duyên... tiền định

Hai me xử dân biểu Đàm văn Quý và Trần thế Minh quả là « cặp bài trùng » có... duyên tiền định.

Cái gì mà hễ bộp chộp vài bừa là hay me xử nầy « choáng » nhau rầm rầm.

Lần trước, trong một trận giặc... miệng tại Nhà Hát lớn, me quý Đàm đã xài tới mồn... luật lệ riêng của ông đối với me xử Minh. (luật lệ... hát sơn đông là là lên đây).

Rồi tuần hôm qua đây, hai me xử... duyên tiền định nầy lại « đụng » nhau một cái cộp nữa và vẫn đề mà chính chính em cũng tự điển đàn Quốc Hội. Lần nầy, thì đầu thủ Đàm văn Quý bắt cái mồn « luật lệ riêng », chỉ đối xài « luật lệ chung » của Quốc Hội, và rốt cuộc đầu thủ Trần Thế Minh phải lên xin... lỗi, bắt tỉ luôn.

Đã có cuộc đụng độ lần hai thì cũng có thể có lần ba, vì chuyện đối nhớt quá tam thì vô ích thì ba mới là «ván quyết định phân thắng bại» chớ.

Ngoài cái mồn... duyên tiền định nầy, tin hành lan Nhà Hát cho biết, là me xử Quý «ôn đối xài « luật lệ riêng » của hai đối với me xử dân biểu Bình thành Châu.

Cái chuyện « luật lệ riêng » đó hơi ác ôn đấy. L.L. tưởng ăng, nghị trường chỉ nên xài mồn « Đàm văn Quý » thì đã rồi. Nếu me xử Quý cũ... ngứa tay ngứa chân thì nên tự đầu trường là hơn.

Giấy báo

Cái chuyện giấy mà in báo, mấy bớn rày, coi mòi làm thất điên bát đảo lăng báo quá xá cỡ.

Trong lúc trên bộ xây cất Saigon báo hoa phô : nhà nay, có nhiều me xử Quản lý phải chạy vết giấy lên cỡ, đề - mới tờ tờ giấy... nhựt trình tráng, thì hiện nay, ở dưới tầu đây ngoài sông Saigon phong nhà báo hoa, trên 800 tấn giấy nằm chình ình ở dưới nước không có người « hưng » lên giùm.

Nguyên do, chỉ vì lăng báo gặp... vấn đề, đụng nhằm cái chuyện « rắc rối » ở dưới bến tàu mấy bớn nay.

Nếu có gì hàng phải ở bến tàu, mấy anh em khuân vác muốn mấn gì thì mấn. L.L. bằng dám có ý kiến. Nhưng, đối với lăng báo, thiếu giấy cũng hàng thiếu gạo, xin anh em « thông cảm »... tình tế tự giảm số giấy còn lại đó lần thôi, chứ quả thật anh em công nhân và lăng báo... tuy hai mà một vậy.

Rao vặt Rao vặt Rao vặt
Cần dùng : Tài Xế, lương 25, Pasteur Saigon.
SANH LỢI
Quí vị có ít nhiều vốn chưa cần dùng muốn có lợi do Villa Building Hotel (Groupe Au Potteur Notarié)
— Hoặc mua được trả góp
— Bán nhận đủ liền mặt
Xin do MYKIM
8, Ngô Tùng Châu SAIGON
ĐT723.989
Bá đã sơn quân tán số 1
VÕ-VĂN-VĂN trị bịnh tử cung đạt tiệm.
(Hỏi các Tiệm thuốc Việt Hoa).
K.N. Số 145/15 11-63
9 giờ tối uống
— 6 giờ sáng, sẽ không đau bụng
— Khỏi cơ ăn, đi làm việc như thường.
— không cần phụ tỉ vị
— Trị bịnh hôn mê lâu năm
THANH TÂNG BỔ TÁ HOÀN
Số 5 tục danh là XÔ BỔ, TRỤC. ĐÀM VÕ VĂN VĂN (Ky Thai)
Các tiệm thuốc Việt-Hoa đều có bán.
K.N. số 432 ngày 24-3-66
Trị đau bụng no hơi SÌNH BỤNG Ta mửa
Trẻ con ọc sữa
sau cho uống
56 3 TẾ THẾ TIÊN ĐƠN
Võ Văn Vân
mỗi ngày 3 lần sẽ hết bịnh
(nên để sẵn trong nhà)
K.N. số 431
ngày 25-9-63124-3-64
Bá đã an thai số 48
VÕ-VĂN-VĂN
(K.N. số 149, 16-5-1963)
Khi có thai, đau... trăng đỏ dưới đau tỉ bà
ngang lưng, đi đứng khó khăn đường tiểu nóng gắt, nên uống
BÁ ĐÃ AN THAI số 48
VÕ-VĂN-VĂN
(K.N. số 149, 16-5-1963)
Nhà in BÌNH-MINH
173 Phạm-ngũ-Lão S.g.
Q.L. Phạm-văn-Bé
HÃNG LỊCH
ĐỒNG - HẢI
29 Tạ Thu Thâu — SAIGON
Điện thoại 20.678
(thông cho Đồng chợ Bến Thành)
Chuyên sản xuất đủ loại lịch : treo tường — Mặt vàng — Lịch thiếc—Lịch bỏ túi—Agenda—Lịch Bloc để bàn — Lịch 6 tờ phong cảnh Việt Nam và Ngoại quốc in Offset—In lọc (Serigraphie)- Nhiều kiểu rất mới lạ.
BÁN SỈ — BÁN LẺ
Phương thuốc gia truyền
ĐIỀU KINH BỔ HUYẾT
— Cho đã gái 14 tuổi mới thấy kinh, Cho Bà, Cô đau huyết nóng, tim yếu—Cho Bà Cô cấp nhiều dâm, bế tắc kinh lạc.
Song liệu điều kinh Bạch đới số 7
VÕ-VĂN-VĂN DƯỢC PHÒNG
hai loại thuốc tử mật đẹp khó
K.N. số 434 ngày 25-9-63